BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN YOLU 44

27 ARALIK 1977
400 KURUŞ

1977 YILI HALKIN MÜCADELESİNİN YÜKSELDİĞİ, HALK DÜŞMANLARININ TEŞHİR OLDUĞU BİR YIL OLDU

Ekonomik, siyasi ve sosyal alanda kargaşayla başlayan 1977 yılı, bu kargaşanın daha da artarak yoğunlaştığı bir dönemde sona eriyor. Bir yandan IMF'nin katlanılmaz tavizler için baskı yaptığı, bir yandan Rus sosyal emperyalizmiyle yeni kölelik anlaşmalarının yapıldığı, MC'nin çöktüğü, lokavtların, pahalılığın, işsizliğin çoğaldığı, binlerce işçinin grevde olduğu bir dönemde 1977 yılı bitiyor. Şöyle bir geriye bakıldığında, 1977 yılının genel özelliği, halkın mücadelesinin giderek yükselmesi, halkın baş düşmanlarının ise giderek teşhir ve tecrit olmalarıdır.



1977 yılı, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesinin daha da kızıştığı bir yıl oldu. ABD emperyalizminin ülkemiz üzerinde sarsılan hegemonyasını koruma çabaları arttı, ama, ABD emperyalizmi tüm çabalarına rağmen, bu uğurda önemli bir yol alamadı. Buna karşılık Sovyet sosyal emperyalizmi, bir dizi ekonomik anlaşmayla, ülkemize attığı pençesini daha da derinlere indirdi ve siyasi tavizler için zemin hazırlamaya çalıştı. 1977 yılı da iki süper devlet arasında geçiş döneminin bir parçası oldu. Ama bu hegemonya mücadelesinin kızışması, süren ekonomik buhranı daha da derinleştirdi. İşsizlik, pahalılık görülmemiş boyutlara ulaştı. Günlük gazeteler bile çarpıtarak da olsa düzeni teşhir etmeye başladılar. Bu şartlar içinde, halk kitleleri, zulmün ve sömürünün kaynağının bizzat düzenin kendisi, yarı-sömürge, yarı-feodal yapı olduğunu daha da kavrar hale geldiler.

1977'nin en önemli gelişmesi Rus uşağı revizyonistlerin hızla teşhir ve tecrit olmalarıydı. İşçi sınıfı, grevlerde, direnişlerde bu vatan satıcılarının "sosyalist" maskeleri ardındaki sosyal-faşist yüzlerini gördü. Sosyal faşistlerin 1 Mayıs'ta faşist diktatörlüğün kanlı provokasyonlarına çanak tutmaları, kitlelerin onlara karşı muhalefetini artırdı. Yeni Çarlara hizmet cephesi olan "UDC" balonu, fazla şişmeden patladı. DİSK'in başına çöreklenen bir avuç sosyal-faşist çeteye karşı tabanda muhalefet genişledi.

1977'de hakim sınıfların yönetemezlikleri daha da arttı. Onlar "istikrar"ı sağlayacak, halkın muhalefetini bastıracak bir hükümet bulamadılar. En sonunda MC de çöktü. Görünürde faşist diktatörlüğün halk üzerinde baskısı artmasına rağmen, 1977'de halkın mücadelesi karşısında faşizm gerilemeye devam etti. Faşist çeteler yurtseverlere, devrimcilere karşı saldırılarını ve cinayetlerini artırdılar. Onlar, halkın mücadelesinin devrimci bir önderlikten yoksun olmasından yararlanarak, demagojiyle belli ölçüde etki sağladılar, ama Uşak'ta, 1 Mayıs Mahallesinde, Elazığ'da ve daha birçok yerde olduğu gibi, bu eli kanlı faşist çetelere karşı halk kitleleri yığınsal direnişlerle karşı koydu...



1977'de halk kitlelerinin mücadelesi genişledi. Tüm halk kesimleri siyasete daha da açıldı. İşçi sınıfı grevlerle, direnişlerle sınıf mücadelesini ilerletti. Ülkenin geleceği üzerinde etkisini daha da artırdı. Yoksul köylülerin toprak mücadelesi Korit'te, Tilelek'de yükseldi. Üretici köylülerin mücadelesi geniş kitle eylemleriyle gelişti. Şehir küçük burjuvazisi ve orta burjuvazi saflarında düzene karşı hoşnutsuzluk yayıldı. Gençlik kitlelerinin faşist işgallere karşı direnişi ve demokratik üniversite ve lise mücadelesi sürdü. ODTÜ'de öğrenci-öğretim görevlisi-veli dayanışması ve verilen mücadele tüm gençliğe örnek oldu. Gecekondu halkının mücadelesi her alanda yükseldi, 1 Mayıs gecekondu halkının mücadelesi tüm direnenlere örnek oldu.

1977 yılı, proleter devrimci hareketin bir siyasi hareket olarak sesini ve etkisini yaydığı bir yıl oldu. Proleter devrimci hareketin sesi, fabrikalara, köylere ulaştı. Halkın geniş kesimleri devrimci proletaryanın siyaseti ve programına ilgi duydular. İşçi sınıfının en ileri militan kesimleri proleter devrimci hareketin bayrağı altında toplandılar. Proleter devrimci hareket en yiğit yoldaşları şehit vererek, iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin en önünde yer aldı.

1977'deki genel durum, önümüzdeki yıllarda daha da gelişecektir. Halkın mücadelesi daha geniş boyutlara ulaşacaktır. Proleter devrimci hareket, önündeki sorun ve görevleri zaferle sonuçlandırarak, halkın mücadelesiyle birleşecek ve ona önderlik edecektir. Halkın mücadelesi devrim yolunda daha güçlü ilerleyecektir.

1977'nin bıraktığı görev budur.

HALKIN YOLU

1978 yılı proleter devrimci hareket için atılım yılı olsun

Proleter devrimci hareket, devrimci sesini ve programını 1977 yılında fabrikalara, köylere, okullara ulaştırdı. Bu ses halkın mücadelesinde yankı buldu. Demirdöküm işçilerinin, Sümerbank işçilerinin, Korit köylülerinin mücadelesiyle kaynaşarak, varlığı inkar edilemez bir güç haline geldi. Halkın mücadelesinin iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yönelmesinde, revizyonizmin teşhir ve tecrit edilmesinde tayin edici bir rol oynadı, Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesi ile oportünizm arasında kesin sınırın çizilmesi uğruna mücadele verdi. Tüm zaaf ve eksikliklerine rağmen, proleter devrimci hareketin 1977'de verdiği mücadele, devrim yolunda önemli bir gelişmedir.

Ama artık "tüm zaaf ve eksikliklerine rağmen..." diyemeyiz. Halkın yükselen mücadelesine önderlik etme, milyonlarca halkı birleştirme ve halkın bağımsız güçlerini inşa etme göreviyle karşı karşıya olan proleter devrimci hareket, bu zaaf ve eksikliklerini aşmadan görevlerini yerine getiremez. 1978 yılı proleter devrimci hareketin ideolojik-siyasi ve örgütsel alanlarda zaaflarının üzerine gittiği ve temel görevlerine daha sıkı sarıldığı bir atılım ve mücadele yılı olmalıdır.

Proleter devrimci hareket, uluslararası komünist harekette bir süredir gelişen son derece önemli bir tartışmayla karşı karşıyadır. Proleter devrimci hareket bu tartışmada gerekli sorumluluğu göstererek, ideolojik ve siyasi bir zaferle çıkacak, ideolojik-siyasi inşasını geliştirecek ve derinleştirecektir. Bu zaferin tek teminatı, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine sarılmak ve onu özümleyerek ve somut durumun somut tahliliyle birleştirerek, keskin bir mücadele silahı olarak her alanda kullanmaktır.

Halkın mücadelesinin yeşerip geliştiği, faşizmin, revizyonizmin ve reformizmin platformlarının kuyruğunda siyasetlerin Marksizm cilasıyla piyasaya sürüldüğü bu dönemde, proleter devrimci hareket, her alanda bağımsız siyasi platformunu inşa etme ve halkın mücadelesini doğru bir önderlik altına alma gö-

Dev.Sa.5.Sü.5'de

MC giderayak ülkeyi yeni çarlara peşkeş çekiyor

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

Faşist MC hükümeti ile Yeni Çarlar arasında oluşturulan Karma Ekonomik Komisyon görüş birliğine vardığı konuları açıkladı. Ayrıca Karma Komisyonun 2. dönem toplantılarına geçen hafta başlandı ve gündemindeki meseleler açıklandı. Henüz çalışmalar sürmesine rağmen "prensip itibariyle" olumlu bulunan konular; Hopa-Batum enerji hattı yapımının hızlandırılması, Karadenizde sosyal-emperyalistlerden alınacak kredilerle petrol rafinerisi kurulması, bu rafinerinin işleyeceği petrolün Rusya'dan sağlanması ve Aliağa rafineri kapasitesinin iki katına çıkarılmasıdır. Türk-Sovyet Ekonomik İşbirliği Karma Komisyonu gündemindeki diğer maddelerden de anlaşılacağı gibi, faşist MC gider ayak ülkeyi sosyal-emperyalizme peşkeş çekmede önemli adımlar atmıştır.

MC'nin düşme, düşürülme gürültüsü içinde kaybolan bu gelişmeler esasen uzun vadede bu hükümet değişikliğinden çok daha önemli gelişmelerin göstergesidir; ülkemiz ve halkımız bakımından. Bu kölelik anlaşmaları hakim sınıfların özellikle son yıllarda artan, sosyal-emperyalizme ekonominin can damarlarını satma siyasetinin ve bunu ifadesi olan önceki anlaşmaların bir devamını teşkil ediyor. Bu meselenin büyük önemini ortaya serebilmek için öncelikle geçmiş ekonomik ilişkilerin kısa bir özetlenmesini yapalım.

Sosyal-emepryalistlerle gelişen ekonomik ilişkiler, özellikle 1974'lerden sonra ortaya çıkmıştı. 1976 yılına kadar Rusya'nın Türkiye'ye verdiği kredi tutarı 15 milyon lirayı bulmuştu. Bu miktar o dönem, ABD emperyalistlerinden sonra diğer bütün emperyalist ülkelerin Türkiye'ye verdiği kredi miktarından fazlaydı. Bu dönemde imzalanan 10 milyarlık kredi, Cumhuriyet tarihi boyunca emperyalistlerden alınan en büyük borçlardan biriydi. Daha da önemlisi bu krediler demir çelik, alüminyum petrol vb. gibi ekonominin kilit sektörlerine ve tekelci devlet kapitalizmine uzanan ellerin ifadesiydi. 1976 yılı sonlarında yapılan elektrik anlaşmasıyla ülkemizin enerji şalteri yeni çarların eline teslim edildi. Bu anlaşma 1975 yılında yeni çarların uşağı Bulgar sosyal-faşistlerinden ödünç elektirk enerjisi almayla başlayan, enerji yetersizliğini sosyal emperyalistlere dayanarak gidermeye çalışan siyasetin sonucuydu. 1976 sonlarında Çağlayangil'in Moskova'da yeni çarlarla yaptığı 10 senelik iktisadi işbirliği anlaşmasıyla Rusya Türkiye'ye 20 milyara varan bir kredi açtı. Böylece iki milliyetten halkımız 30 milyarı aşan bir borcun altına sokuldu. Bu anlaşmadan sonra bu yıl içinde özellikle enerji alanında, gerek sosyal emperyalistlerle, gerekse Bulgaristan'la yeni anlaşmalar imzaladı. Bunların dışında yeni çarların kontrolündeki COMECON ülkeleriyle bir dizi ekonomik anlaşma imzalandı.

Bu gelişmeler, yapılan anlaşmaların niteliğinin incelenmesi (diğer yandan İskenderun Demir Çelik, Seydişehir Alüminyum tesisleri vb uygulamalar) sosyal emperyalizmin azgın yeni-sömürgeci niteliğini sergiledi, birçok yurtseverin "sosyalizm" maskesi altında azgın yeni-sömürgeci gücün gerçek yüzünü görmesini sağladı. Bu aynı zamanda ülkemizde yaşanan siyasi gelişmelere damgasını basan temel gerçeklerin ifadesiydi ve bunların kavranmasının hayati önemine işaret ediyordu. İlk önce bunları tesbit etmeliyiz. Son yıllarda, dünyanın en büyük sömürücü ve zalimleri olan iki emperyalist süper devlet SSCB ve ABD'nin dünya hakimiyeti için verdikleri mücadele; hegemonya mücadelesi son derece şiddetlenmiştir. Yarı-sömürge ülkemiz de bu acı gerçeği yaşamaktadır. ABD emperyalizminin bütün dünyada hegemonyasının sarsılması ve gerilemesi gerçeği, onun denetimi ve sömürüsü altındaki ülkemizde de kendini ortaya koymaktadır. Yukarda özetlediğimiz sosyal-emperyalistlerle gelişen ekonomik ilişkilerin seyri işte bu gerçeğin bir yönüyle ifadesidir. Son yıllarda emparyalist-revizyonist ülkelerin içine düştükleri buhran ve

Dev.Sa.5.Sü.1'de

DİSK 6. Genel Kurulunda sosyal faşistlerin kirli çamaşırları ortaya döküldü

22 Aralık'ta toplanan DİSK'in 6. Genel Kurulu, gazetemiz basıma girerken devam ediyordu.

DİSK 6. Genel Kurulunun ilk üç günü sosyal-faşist çetenin sosyal emperyalizme uşaklık ruhunu, gerçek yüzünü bütün çıplaklığıyla sergiledi. Bütün karşı-devrimciler gibi, onlar da, teşhir oldukça saldırganlaşıyorlar.

Genel Kurul öncesi, efendileri Yeni Çarlara kölelik cephesi UDC önünde herkesi boyun eğdiremeyince, DİSK Genel Merkezini basan sosyal-faşist Mehmet Ertürk ve avanesi, aynı saldırganlığını Genel Kurulda da sürdürdü. Ama saldırganlıkla çığırtkanlık gerçekleri gizleyemiyor. Aksine maskeleri daha da çabuk düşürüyor.

Maden-İş'de kümelenen sosyal-faşist çete, DİSK-KENT düzenbazlığı altında işçilerden toplanan paraların hesabını Genel Kurul'da veremedi. Bizzat DİSK Yönetim Kurulu üyeleri, DİSK-KENT'e para yatıran herkesin 1600 lira ile sosyal-emperyalist Rusya'ya uşaklığın borazanlığını yapan 'Politika' gazetesine abone edilmesini, bu besleme gazeteye verilen 2.5 milyon liralık paranın araştırılmasını önlemek için Maden-İş'e satılmasını, Genel Kurul'da sosyal-faşist dolandırıcıların yüzüne vurdular.

Sosyal-faşistlerin gaspettikleri milyonlarca liranın hesabını yok etmek, kölelik cephesi UDC'nin propagandasını yapmak için DİSK Çalışma Raporunu -Raporu çıkarmaktan sorumlu organlardan bile gizli- el altından bastırdıkları açığa çıktı. Genel Kurul'da Rapora karşı çıkanlara da sopa sallayarak işi geçiştirmeye, işçi sınıfına karşı işledikleri bu ağır suçun da üstünü böylece her zamanki gibi baskı ve tehditle örtmeye çalıştılar. Ama bu çabalarında da artık eskisi gibi başarılı olamıyorlar. Dillerinden düşürmedikleri "barış" ve "demokrasi" laflarının ardında saklı duran; Yeni Çarlara kölelik, sosyal-faşist saldırganlık zehiri aktıkça teşhir olan bu halk düşmanları sahte cephelerinde tek başlarına kalıyorlar.

Mehmet Ertürk ve avanesi Genel Kurul'a katılan delegelere de itiraz ettiler. Gerekçeleri ise, seçilmiş delegelerin yerine atanmış delegelerin Genel Kurul'a gelmesi idi. Şimdiye kadar fabrikalarda, bölge temsilciliği seçimlerinde, sendika kongrelerinde seçilen delegeleri, temsilcileri görevlerinden alan, yerlerine kendi çete elemanlarını geçiren sosyal-faşistlerin bu karşı çıkışları kimseyi inandıramaz. "Taban söz ve karar sahibidir" diye diye darbeciliği yerleştiren, kendilerinden olmayan herkese sopalarını sallayarak, tabanın iradesi diye bir şeyi hiç bir zaman tanımayan bu karşı-devrimcilerin 'demokrasi tutkusu'na' (!) kim kanabilir?

DİSK'in tabanındaki işçiler, gerçekten "söz ve karar sahibi" olmak için sendikalarından bu uşakların, karşi-devrimcilerin defedilmesi, sendika tüzüklerindeki anti-demokratik tüzük hükümlerinin temizlenmesi gerektiğini artık çok iyi biliyorlar. Ve bunun için de yakalarına yapışıp hesap soruyorlar.

GAZETENİN DAĞITIMI ÜZERİNE

Kollektif bir ajitatör,kollektif bir propagandacı ve kollektif bir örgütleyici olarak, Marksist-Leninist bir gazetenin dağıtımının -özellikle içinde yaşadığımız koşullarda- üzerinde önemle durulması ve tartışılması gerekli güncel bir mesele olduğu yadsınamaz. Siyasetimizin kitlelere ulaştırılması ve kitlelerle organik bağlar kurmak açısından da, bizatihi dağıtımın örgütlendirilmesinin ve sistematikleştirilmesinin, can alıcı bir sorun olduğu açıktır. Emekçilerin siyasete gösterdikleri ilgi hiç bir dönem bu kadar yüksek olmamıştır. Kitlelerin siyasal susuzluğunu gidermek, gazetemizin siyasi çizgisinin kitlelere götürülmesi ile doğrudan bağlantılıdır.

Her çeşit "devrimci" ve "sosyalist" gazetelerin yığınlar arasında yayılmaya ve onları kendi siyasi etkisi altına almaya çalıştığı ve kitlelerin gözündeki "genel devrimci gazete" anlayışını yıkmak ve "proleter devrimci gazete" anlayışını hakim kılmak için, gazetemizin yaygınlaştırılmasının gerekliliği ilke olarak kavranmalıdır. İşte içinde yaşadığımız koşullarda gazetemizin dağıtımının somut önemi ve koşulları değiştirme mücadelemizle olan doğrudan ilintisi. Biz gazetemizi kitlelerle bağ kurmak ve birleşmek amacıyla, devrimci siyasetimizin kitlelere mal olması ve onların elinde maddi bir silaha dönüşmesi amacıyla, kitleleri siyasi iktidar hedefine yönlendirmek ve seferber etmek amacıyla bir araç olarak çıkartıyoruz. Dolayısıyla, kısa vadedeki amaçlarımızı gerçekleştirmek için, aracımızı mümkün olduğu kadar ve azami seviyede yararlanacağımız biçimde kullanmalıyız. Ve gazetemizin dağıtımını yaygınlaştırmalı, örgütlemeli,merkezileştirmeli,denetlemeli ve karşılaştığımız güçlükleri ve zaaflarımızı yenmek için çabalarımızı maksimum düzeyde artırmalı, yoğunlaştırmalıyız.

Gazetemizin dağıtımı ve yaygınlaştırılmasında teorik açıdan -tabii ki, pratik sonuçları açısından da- iki yanlış eğilim, belirgin olarak gözlemlenmektedir. Birinci yanlış eğilim -ki, esas olarak bu yanlış eğilim daha yaygındır- sayısal çoğunluk açısından ne kadar fazla gazete dağıtır veya satarsak; o kadar çok dağıtım görevimizi yerine getirmiş olur, o kadar çok başarılı ve güçlüyüz anlayışıdır. Gazetemizi,sıradan bir burjuva gazetesi gibi dağıtan ve satan bu sağ anlayış, mutlaka aşılmalıdır. Sadece daha çok gazete satmak peşinde koşan ama, gazetemizin kitlelerle bağ kurmakta ve yönlendirmekte bir araç olduğunu kavrayamayan bu sağ eğilim, kitlelerin gazeteyi neden aldığını ve nasıl değerlendirdiğini anlayamıyor ve araştırmıyor. Bu eğilim için önemli olan, nasıl olursa olsun gazetenin satılmış ve dağıtılmış olması, elden çıkmasıdır. Gazetemizin kitlelerin elinde maddi bir silaha dönüşebilmesi için, kitlelere iletilmesi eylemi, kitlelerle sıkı bir diyalog kurmanın ilk adımlarındandır. Bu önemli görev,gazeteyi kitlelere ulaştırma hareketi esnasında çoğu kez unutulmaktadır.Gazetemizin dağıtımı,kitlelerle diyalog kurmanın bir aracı olmaktan çıkıp, bir amaç haline getirilmektedir, böylelikle. Saflarımızdaki sağ oportünizmin kalıntısı olanbu eğilim, bazı yerlerde salt "dergicilik" biçiminde de tezahür etmektedir. Örneğin, amaç gazetenin daha çok satılması olduğu için, kitlelere güvensizlikten ve kitlelerin fedakarlık duygusuna olan inançsızlıktan dolayı, gazetenin parası bile istenmeden bedava dağıtılır. İkinci yanlış eğilim ise, gazetemizin kitleler arasında kökleşmesinin ve yaygınlaşmasının küçümsenmesi anlayışıdır. Bunlar için önemli olan gazetenin siyasi çizgisinin kitlelere ulaşması, onlara yol göstermesi, onlar arasında yayılması ve benimsenmesi değildir.Kitlelere güvensizlikten ve inançsızlıktan kaynaklanan bu eğilim, kitlenin gazeteden bir şey anlayamayacağını, zaten gazeteyi almak istemediklerini, alsalar bile okumayıp bir kenara atacaklarını ileri sürer. Kitlelere tepeden bakan ve onlardan soyutlanmış olan bu eğilim, neticede gazetenin kitlelere maledilmesini engeller ve gazetenin büyük önemini yadsır. Gazetenin bizzat kitleleri eğitmek ve onlarla temas kurmak için çıkarıldığını inkar eden bu eğilimin teorik temeli görünüşte "sol"culuk, özünde teslimiyet ve pasifizmdir. Gazetenin kollektif kadro çalışmasının ürünü olduğunu ve kitlelere seslendiğini doğru değerlendiremeyen "sol"cular gazeteyi yığınlara ulaştırmada isteksiz ve çekingendir. Bu eğilim, saflarımızdaki maceracılığın, teori düşmanlığının ve kitle çalışmasının inkarcılığı kalıntısıdır. "Sol" eğilim gazeteyi kitle organı olmaktan çıkarıp, kadro organı seviyesine indirger ve kitleleri bilinçlendirme ve yönlendirme aracı olarak gazeteyi reddeder.

Bu iki -sağ ve "sol" eğilimin özünde yatan neden ise, gazetenin ideolojik,politik,örgütsel öneminin kavranamaması ve kendiliğinden ciliğin karşısında farklı kutuplarda boyun eğilmesidir. Gazetenin ve gazetenin dağıtımının örgütlenmesi de karşılaştığımız sağ ve "sol" eğilimleri yenmek için; gazetenin özel öneminin, kadrolar ve kitleler tarafından özümlenmesi zorunludur.

MANİSA'DAN
HALKIN YOLU TARAFTARLARI

Şah Turna yeter ki buraya gelsin her fedakarlığa hazırız



Dost Halkın Yolu'na

Bizler, Almanya'da açılan "devrimci halk ozanı ŞAH TURNA'nın gözlerinin tedavisi ve devrimci kız arkadaşımız KUTSİYE BOZOKLAR'a tekerlekli sandalye alınması" kampanyasını Köln'de sürdüren devrimcileriz. Bu kampanyayı sürdürürken buradaki işçilerin ve öğrencilerin en geniş bir şekilde desteğini almaya çalışıyoruz.

Geçen Cumartesi, Köln'de ozan Mahzunî'nin de katıldığı bir konser düzenlenmişti. Biz de bu geceye katıldık. Ve geceyi düzenleyenlerden, kampanyayı,gelen kitleye açıklamak için söz hakkı istedik. Bu isteğimiz kabul edilmeyince, ŞAH TURNA'nın durumunun Mahzunî tarafından halka açıklanmasını ve geceyi düzenleyenlerce yardım toplanarak, kampanyanın banka hesabına gönderilmesini önerdik. Bu da kabul edilmeyince, biz kendimiz halk arasında bildiri dağıtarak, yardım toplamaya başladık. Bu sırada halka güvenmenin ve ona dayanmanın önemini daha iyi kavradık. Geceye katılanların birçoğu, faşizmin zindanlarında teslim olmayan, direnen,sazıyla sözüyle işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın devrimci kültürünü yaşatmaya ve geliştirmeye çalışan yiğit yoldaşımız ŞAH TURNA'yı tanıyorlardı. Bazısı, "o yeter ki buraya gelsin, onun gözlerinin ameliyatı için her fedakarlığı yaparım", bazısı "onun gözlerinin açılabilmesi için bir aylık maaşım feda olsun" diyordu. Gecede tüm gecedekilere ulaşamamamıza rağmen, 770 DM. civarında yardım topladık. Bu arada şunları da belirtmekte yarar görüyoruz.Kampanyanın sürdürülmesi sırasında Halkın Sesi taraftarları karşımıza genellikle şu sözlerle çıkıyorlar. "Hakikaten, gözlerinin açılması imkanı var mı?" Bu söz ibret vericidir. Tüm devrimciler ve emekçi halkımız bundan örnek almalıdır. Ayrıca ATİF, ATÖF'ün yönetici siyasetinin taraftarları da kampanya kendilerini hiç ilgilendirmiyormuş gibi davranmaktalar. Bizim Şah Turna'nın gözlerinin açılmasıyla halkımızın mücadelesine daha fazla katkıda bulunacağına, emperyalizmin, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının gerici, şoven, halk düşmanı sanat ve müziğine karşı,devrimci halk sanatını ve müziğini geliştirmeye çalışacağına güvenimiz sonsuzdur.

Biz tüm devrimcileri ve emekçi halkımızı ŞAH TURNA'ya omuz vermeye çağırıyoruz. Bütün devrimciler Şah Turna ve Kutsiye Bozoklar için açılan kampanyaya aktif olarak katılmalıdırlar.

KÖLN'DEKİ
HALKIN YOLU TARAFTARLARI



oğlum ve kızıma

Bir bilsen yavrucuğum
bir bilsen,
neden düşman olduklarını
İnsanlığa.
İyiye, güzele, doğru olana,
uygarlığa, yeniye, mutluluğa...

Büyüyeceksin yavrucuğum
büyüyeceksin.
Göreceksin;
Bütün bu güzel olanlara neden düşman olduklarını.

Bak yavrucuğum belki ölebilirim.
bugün, yarın veya öbür gün.
yazıp bırakayım sana şu kısacık
öyküyü...

Onların tüm şatafatları, lüksleri,
mercedes, cadillakları, hepsi hepsi
alınteri-göznurudur; işçiler ve köylülerin.
Yani proletaryanın.
Uyandıkça işçiler, köylüler
sallanır saltanatları onların.
Çılgına dönerler, saldırırlar dörtbir yana
Faşizmdir! adı onun.

İşte başladı mı, sallanmaya saltanatları
yetiş yanlarına işçiler ve köylülerin,
omuz ver onlara...
Dayan ellerinle, başınla, kırılırsa onlar,
dizlerinle dayan.
Yık o saltanatı!

Bak o zaman ne güzel bir dünya yaratılmış olur.
Herkes birbirine kardeştir dosttur.
İnsanlar o zaman insandır yavrucuğum.

Eğer çocuğumsan
babana layık biri olacaksan,
söylediklerimi iyi dinle,
ezberle.
İnsanlık onurunla yaşarsın o zaman.

(MEHMET F. GÜRLER)
İstanbul, 17 Aralık 1977

HALKIN YOLU'NU EN GENİŞ KİTLELERE YAYALIM GAZETEMİZİ MADDİ OLARAK DESTEKLEYELİM

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Zonguldak

Biz Halkın Yolu'nda mücadele eden Zonguldaklı proleter devrimcileriz. Siyasetimizin Zonguldak merkezinde ortaya çıkması ve gelişmeye başlaması henüz pek yenidir. Önümüzdeki bütün engellere rağmen mevcut, olanaklarımızı kullanarak Halkın Yolu'nun Marksist-Leninist siyasetini kitlelerin elinde bir silah haline getirmeye çalışıyoruz. Bu mücadelemizi, gün geçtikçe Halkın Yolu'nun Marksist Leninist siyasetini kavrayan yoldaşlarımızla ve halkımızın desteğiyle, devrimci proletaryanın öncülüğünde yarı-sömürge, yarı-feodal yapıyı parçalayarak Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurarak,insanın insan tarafından sömürülmesinin olmadığı, herkesin , herşeyden ihtiyacı kadar faydalandığı bir dünya kuruncaya kadar sürdüreceğiz.

Halkımız arasında destek bulan Halkın Yolu'na yardım kampanyasına biz de gücümüz oranında katılıyoruz.Genel olarak örgütlü ve disiplinli bir çalışma yapamadığımız için ve buna bağlı olarak yardım kampanyası çalışmalarını yeteri kadar örgütleyemediğimizden, çeşitli olanaksızlıklar nedeniyle kampanyayı kitleler içinde yaygınlaştıramadık.Buna rağmen 1200 lira lara ve ihanetlere karşı sı-

Emperyalist sömürüye, iki süper devlet ABD ve Rusya'nın hegemonya mücadelesine, faşist diktatörlüğün terörüne, zulmüne ve saldırılarına sosyal-faşist saldırılara ve ihanetlere karşı sınıf mücadelesini derinleştirelim. Devrimci proletaryanın kızıl bayrağını yükseltelim.

KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !
YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST SİYASETİ !
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ ;
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

ZONGULDAK'TAN HALKIN YOLU'NDA
PROLETER DEVRİMCİLER

Adıyaman, Gölbaşı:
Halkın Yolu için deri topladık

Bizler Çelik köyü HALKIN YOLU taraftarları olarak işçilerin köylülerin ezilmediği, yeraltı ve yerüstü zenginlikleri sömürülmeyen, zamların, işsizliğin olmadığı bir dünya yaratabilmek için, işçilerin, köylülerin, tüm yoksul halkın birleşik geniş halk cephesini oluşturarak, Demokratik Halk Devrimi yolunda iki süper devletin işbirlikçilerinin egemenliğine son vererek, gerçek işçi köylü iktidarını kurarak kurtuluşa kavuşacağımızın inancındayız. Gazetemiz Halkın Yolu'nun da bu uğurda verdiği mücadelenin bizlere ışık tutabilmesi, devamlı ve sağlıklı bir şekilde işçilere, köylülere ve tüm ezilenlere önderlik edebilmesi için, devrimci gazetemiz HALKIN YOLU' nu yaşatalım.

Bizler Çelik köylüleri olarak, gazetemize katkımızın olabilmesi için, geçen Kurban Bayramında deri topladık. Köyümüzde ve bölgemizde geniş bir propaganda yapamamamıza rağmen, az da olsa yaptığımız sözlü propaganda sonunda köyümüzde 42 tane deri topladık. Bazı arkadaşların "Halk bize deri vermez" vb. düşünceleri vardı.Fakat ilk çıktığımız ve anlatmaya başladığımızda,duyanlar, bizimle beraber gelip toplayacaklarını,bize yardımcı olacaklarını söylediler. "Bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadele veren devrimci yayın organımızı neden desteklemiyelim?" diyorlardı. Ve tüm güçleriyle desteklediler.

NOT: Bir yanlışlığımız da şu oldu. Topladığımız derileri çok kurutmuşuz. Onun için derileri değerinden düşük satmak zorunda kaldık ve sattık. Tutarı 1010 lira oldu. Bunu da gazetemiz HALKIN YOLU'na gönderiyoruz.

YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN !
HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET !
NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ !

ADIYAMAN-GÖLBAŞI
ÇELİK KÖYÜ
Devrimci Selamlar

MALATYA

Hedefimiz emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin kolunu yurdumuzdan kesip atmak, faşizmin ve sosyal-faşizmin kökünü kazımak,oportünizme ve revizyonizme, troçkizme karşı amansız mücadele ederek DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'nı kurmaktır.

Yoldaşlarım!

Hedefimizin gerçekleşmesi için gerçekleri olgularda arayan,Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin evrensel gerçeğini ülkemizdeki somut pratikle bütünleştiren, dünya görüşünü Diyalektik ve Tarihi Materyalizme sarılarak açıklayan, proletaryanın kızıl bayrağını yükseklerde taşıyan gazetemiz HALKIN YOLU'nu yaşatmamız gerekir. Bu, aynı zamanda maddi güç sağlamakla olur. Ayrıca ben bileziğimi sattım. Tutarı olan 600 lirayı gazetemiz HALKIN YOLU'na gönderiyorum.

HALKIN YOLU'NU YAŞATALIM, YAŞATTIRALIM !
YAŞASIN HALKIN YOLU'NA IŞIK TUTAN MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ !
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET, FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM !

Bütün yoldaşlarıma yoldaşça selamlar.

MALATYA'DAN
HALKIN YOLU'NDAN
DEVRİMCİ BİR KIZ

Batı Almanya
Dortmund'dan Türkiyeli öğrenciler kitap ve dergi istiyor

Bizler, Dortmund-Dorstfeld şehrinde okuyan (4,5,6,7,8). sınıf öğrencileriz. "Yurttan uzak olan gözlerden de uzak olurmuş" derler.

Buralara işçi göçü ile gelen biz emekçi işçi çocuklarına Alman kültürü verilmekte, kendi kültürümüzden yoksun bırakılmaktayız. Bundan hareket ederek sizlerden roman, hikaye,şiir vs. gibi kitaplar istemek zorunda kaldık.

Almanya'da bizler gerçekten birçok şeylerden yoksunuz. Anne ve babalarımız yeterince uğraşamamaktadır. Okul durumlarımız da aynı ölçüde. Yeterince eğitim yapılmamakta.

Eğer bu ülkede yaşayan bizleri unutmamış, gerçekten bir parçanızın da yurtdışında olduğuna inanıyorsanız -ki, bizim, siz yurtsever yayınların bu hususta yardım edeceklerinden şüphemiz yoktur.

Yayın hayatınızda başarılar dileriz.

ADRES:
46 Dortmund-Dorstfeld
Fine Fraustr. 56-58
Almanya

DORTMUND-DORSTFELD HAUPTECHULE
OKULU ÖĞRENCİLERİ KOMİTESİ

HALKIN YOLU'NDA MÜCADELE EDEN İKİ YOLDAŞIMIZI KAYBETTİK





13.12.1977 günü arkadaşımız yurtsever devrimci Bekir İvgen'i, dayısının oğlu ile birlikte geçirmiş olduğu trafik kazasında kaybettik.

O, Ege Üniversitesi Fen Fakültesi'nde Öğrenim Özgürlüğü ve Can Güvenliği mücadelesinde büyük bir kararlılıkla savaşan arkadaşımızdı. O, Demokratik, Özerk, Halka Açık Üniversite kavgamızın, iki süper devlete ve yerli uşaklarına karşı Devrimci Demokratik Halk İktidarı'nı kurmaktan geçeceğine inanan, gerçek kurtuluşumuzun sınıfsız toplumla sağlanacağına inanan bir kişiydi.

Biz, Bekir yoldaşımızın ölümüyle bize bıraktığı mücadele bayrağını devraldık ve onu daha yükseklere çekeceğiz!

BEKİR YOLDAŞIN ANISI YAŞAYACAK !
GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ!
NE AMERİKA NE RUSYA
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !

E.Ü. FEN FAKÜLTESİ'NDEN BİR GRUP
HALKIN YOLU TARAFTARI

Halkın yolunda Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesiyle mücadele eden bir proleter devrimci yoldaşımızı kaza sonucu kaybettik.

Bir ay öncesi trafik kazası geçiren yoldaşımız, yaralı olarak Bornova Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı; tedavisine çalışıldı.

Yoldaşımız, hastanede gece gündüz demeden, siyasetini kitlelere ulaştırmak için çalıştı.

İbrahim yoldaş, yaralı olmasına rağmen, çevresindeki hastalara Türkiye halkının kurtuluşunun ancak Demokratik Halk Devrimiyle mümkün olacağını anlattı.

Yoldaşımızın olumlu yönleri bize ışık tutacak.

KAHROLSUN FAŞİZM,SOSYAL FAŞİZM !
HALKIN YOLUNDA SAVAŞANLAR ÖLÜMSÜZDÜR !
İBOLAR ÖLMEZ !

ORTAKÖYLÜ PROLETER DEVRİMCİLER

Rize
Biriktirdiğim paraları Halkın Yolu'na gönderiyorum

Rize Zihni Derin Ortaokulu'nda okuyan bir öğrenciyim. Tatil günlerinde babamla sergide çalışmaya başladım; sergide meyva, simit, pasta vb. gibi şeyler satıyoruz.

Her gün Halkın Yolu'na para biriktirmeye başladım. Şimdiye kadar biriktirmiş olduğum 130 lirayı gönderiyorum. Bundan sonra da biriktireceğim. Paraları her ay başında göndermeyi düşünüyorum. Halkın Yolu'nun yaşayabilmesi için zaman zaman değil, sürekli bağış yollamak, yardım kampanyaları düzenlemek gerektiğini hiç bir zaman unutmamalıyız.

Devrimci selamlar.

MC hükümeti halkın mücadelesiyle çöktü

MC ARTIK FİİLEN BİR KEŞMEKEŞİN İÇİNE GİRDİ. İKİ SÜPER DEVLET VE HAKİM SINIFLARIN DEĞİŞİK KESİMLERİ MC'NİN DEĞİŞMESİNİ İSTİYORLAR. MC'NİN İÇİNDEKİLER BİLE KIRK KAFADAN KIRK SESİN ÇIKTIĞI MC'DEN KURTULMAK İSTİYOR.
(HALKIN YOLU, SAYI: 6)

PROLETER DEVRİMCİLER, İKİ SÜPER DEVLETE VE FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI HALKIN DEVRİMCİ DİRENİŞİNİ ÖRGÜTLEDİKÇE FAŞİST MC HÜKÜMETİ "MC DÜŞÜRÜLMELİ" EYLEM SLOGANIYLA YÜRÜTÜLEN MÜCADELELERDEN ÇOK DAHA FAZLA SARSILIR VE DAHA BÜYÜK BİR OLASILIKLA DÜŞER.
(HALKIN YOLU, SAYI: 2)

MC hükümeti yıkıldı. Birbiriyle bağdaştırılması mümkün olmayan hükümet, nihayet çöktü. Kurulduğu günden beri onulmaz çelişme ve çatışmalara dayanan hükümet halkın mücadelesi ile köşeye sıkıştı ve iç çelişmelerin daha da keskinleşmesiyle çöktü. İçte ve dışta ortaya çıkan her iktisadi veya siyasi sorun MC içindeki çatışmaları arttırdı. O kadar ki, Amerikan emperyalizminin ülkedeki ve bölgedeki hegemonyacı emellerine bile cevap veremeyecek kadar çıkmaz içindeydi. Amerikan emperyalizminin bölgedeki hegemonyasının sarsılması sonucunu veren Kıbrıs ve Türkiye-Yunanistan ihtilafının, bu hükümet eliyle Amerikan emperyalizmi lehine sonuçlandırılması artık imkansız hale gelmişti. İçte, emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü ve talanın sebep olduğu büyük iktisadi buhran ve emperyalistlerin dayattığı "tedbir"ler, MC hükümetinin, iç çatışmaları nedeniyle nihai sonuça bağlanamıyordu. Bu nedenle emperyalistler ve emperyalizme bağımlı büyük burjuvazinin geniş bir kesimi dahil, çeşitli siyasi güçler, bu hükümetin değişmesini istiyor ve bu uğurda mücadele ediyordu. Biz bu durumu çok önceden tespit etmiş ve şunları söylemiştik:

MC artık fiilen bir keşmekeşin içine girdi. İki süper devlet ve hakim sınıfların değişik kesimleri MC'nin değişmesini istiyorlar. MC'nin içindekiler bile kırk kafadan kırk sesin çıktığı MC'den kurtulmak istiyor. (Halkın Yolu, S. 6, sy. 1)

İki süper devlet, faşistler ve sosyal-faşistlerin hükümet değişikliği talebi, genel seçimlerin erken yapılmasında ifadesini bulmuştu. Ekim 1977'de yapılması gereken seçimlerin 5 Hazirana alınması, bu sebeptendi. Ancak 5 Haziran seçimleri sonucunda MC hükümeti değişmedi; ama, halk kitleleri oylarıyla bu hükümete olan nefretini ortaya koydu.

MC'NİN ÇÖKMESİ VE MARKSİST TUTUMUN REFORMİZME KARŞI ZAFERİ:

Halkın Yolu'nun ikinci sayısındaki platformu, 6. sayısındaki "Siyasi Gelişmeler Üzerine" başlıklı makalesi, bugün ortaya çıkan durumu çok önceden tespit ediyor ve siyasette MARKSİST tutumla reformist tutum arasındaki farkın ne olduğunu berrak bir şekilde ortaya koyuyordu. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin ulaştığı boyutlardan korkan oportünizm, halkın kendi tecrübesiyle ulaştığı ve MC'ye yönelen mücadelesini bu sınırda tutmaya, "önderlik" adı altında bilincini karartmaya çalışıyordu. Oportünizme göre, MC yıkılırsa milli bağımsızlık ve demokrasi düşmanları bertaraf edilmiş olacak, bağımsızlık ve demokrasinin kazanılmasının bütün şartları yaratılmış olacaktı... Bu reformist görüşü HALKIN YOLU şöyle eleştirmişti:

"Proleter devrimcilerin görevi işçi sınıfının ve çalışan halkın derinleşen bu buhranla, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin keskinleşmesiyle ve halk kitlelerinin mücadelesiyle zaten çok zayıflamış olan MC hükümetinin gerçekten yıkılabileceğini, ama tek başına bunun temelde hiç bir şeyi değiştirmeyeceğini, MC'nin yıkılmasıyla ülkemizi iki süper devlete satan büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılmış olmayacağını anlatmaktadır... Bu mücadele sürecinde MC, 'Kahrolsun MC' sloganını ele almaktan çok daha büyük bir olasılıkla yıkılır; ama proleter devrimciler böyle bir mücadele ile aynı zamanda, kitleler arasında reformcu hayalleri de yıkarlar." (S.2, sy. 12)

Bugün bütün gelişmeler Halkın Yolu'nun bu konudaki Marksist tutumunu doğrulamış Halkın Sesi'nin reformist tutumunu açığa çıkarmıştır. Marksist ve reformist siyasetler pratikte sınanmış ve apaçık gözler önüne serilmiştir. Halkın Sesi reformizmi, parlamenter taktifleri reddettiğini MC'yi genel grevle yıkacağını söylerken günün koşulları bakımından reformist olan siyasetine "devrimci eylem" kılıfı giydirmeye çalışıyordu. Reformizm, pratiğin de doğruladığı ve Halkın Yolu'nun çok önceden ortaya koyduğu gibi, MC halkın yükselen mücadelesi ile köşeye sıkıştı ve iki süper devlet büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının çeşitli kesimleri milli burjuvazi arasında keskinleşen çelişmelerden kaynaklanan iç çelişmelerinin şiddetlenmesiyle çöktü.

HALKA ZULMEDEN VE İKİ SÜPER DEVLETE DAYANAN BÜTÜN GÜÇLER YIKILMAYA MAHKUMDUR

Üç yıla yakın hükümeti döneminde MC'yi birleştiren ortak nokta, halka düşmanlıktı. Hükümetin geniş bir kesimi Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi faşistlerden oluştuğu halde, onun taleplerine cevap verecek bütünlüğü sağlayamıyordu. Onlar kendi aralarındaki bütünlüğü halka saldırı ve faşist tertip ve cinayetlerle korumaya ve hükümeti, yarattıkları "anarşi hayaleti" ile savaş bayrağı altında birleştirmeye çalışıyorlardı. Türkiye tarihinin en kanlı tertiplerinden birçoğu bu hükümet zamanında yapıldı.

Onları birleştiren bir diğer nokta Yunanistan gibi küçük bir komşu devlete karşı izledikleri düşmanlık politikasıydı. Bu politika, hükümet partilerinin aralarındaki farklar ne kadar köklü olursa olsun, Türkiye'yi iki süper devletin hegemonya mücadelesi girdabına sürüklemekten başka bir sonuç vermedi.

Nitekim Ecevit hükümeti döneminde başlatılan Yunanistan'a düşmanlık siyaseti, MC hükümeti döneminde devam eden Kıbrıs işgali, iki süper devletin, özellikle Rus sosyal-emperyalizminin bölgedeki hegemonyacı faaliyetleri için son derece uygun bir ortam yarattı.

Dünyamızın en tehlikeli savaş kundakçısı sosyal-emperyalistler, bu politikalar ve bu hükümet döneminde bölgedeki etkinliğini arttırmış, MC'nin teslimiyetçi siyasetinden yararlanarak ekonomimizin candamarlarına el atmıştır. Tarihin kaydettiği en büyük sömürücü ve zalimleri olan iki süper devlete dayanan bir hükümetin içte de kanlı tertipler peşinde koşmaktan, halka saldırmaktan, halkın yaşam koşullarını yıkıma sürüklemekten başka bir işi olamazdı. Nitekim üç yıla yakın hükümeti döneminde MC'nin yaptığı da bu olmuştur.

Ancak, son üç yıldır, MC'nin halka ve ulusa zarar veren, onları boğazlamaya çalışan politikalarına karşı, en başta işçiler ve köylüler olmak üzere, bütün halkın direnişi genişledi, büyüdü ve şiddetlendi. Halkın mücadelesi MC'yi sonuna yaklaştırdı, iç çelişmelerini arttırdı ve MC yıkıldı. Şimdi gelinen noktada, MC'den farklı bir hükümetin oluşturulabileceği kesinleşmiş oluyor. Yeni hükümetin bileşimi ne olursa olsun, günümüz Türkiye'sinin kesin gerçeği şudur: İki süper devlet faşistler ve sosyal-faşistlere dayanan veya uzlaşan hükümetler, tıpkı MC'nin başına geldiği gibi, halk kitlelerinin direnişinden ve kuşatmasından kendisini kurtaramayacaktır. İki süper devlete, faşistlere ve revizyonistlere büyük bir kin duyan halkımız, bunlara karşı mücadele içinde böyle bir hükümeti de devrimci selin önünde süpürüp atacaktır.

MC'Yİ ÇÖKERTEN HALK KİTLELERİ YENİ ZAFERLER KAZANACAKTIR

Kitleler mücadele içinde kazandıkları deney ve tecrübelerle siyasi eğitimden geçerler; MC'nin çökmesi kitlelerin siyasi eğitiminde yeni bir dönemin başlangıcı olabilir. Önümüzdeki dönemde kitlelerin mücadele içinde edineceği siyasi eğitim; halk devriminin başdüşmanlarını tanımak kadar, kendi kurtuluşunun hangi bayrak altında gerçekleşeceği noktasında toplanacaktır dersek, bu bir kehanet olmayacaktır.

Bugüne kadar verdiği mücadelede işçi sınıfı halk devriminin baş düşmanlarından sosyal-faşistlerin gerçek yüzünü belli ölçülerde de olsa tanıdı. Onların sahte "sosyalist" kimliğini ve "işçi sınıfı partisi" palavralarını şu veya bu ölçüde tanıdı. En son MESS grevi ve daha önceki mücadeleler içinde sosyal-faşistleri tanıma olanağını buldu binlerce işçi. Önümüzdeki dönemde işçi sınıfı Marksizm-Leninizmi daha yakından tanıyacaktır. Kitlelerin siyasi eğitimde yeni bir dönemin başlangıcına girdiğimizde, çöken karşı-devrim cephesinin sayısı bir tane değildir. Çöken karşı-devrim ocakları, MC'den ibaret değildir. Sosyal-faşistlerin halk hareketine sızmak ve bölmek için ortaya attığı "Ulusal Demokratik Cephe" de doğmadan öldü. Ancak buna rağmen, belirli bir yurtsever demokrat kitle daha hala revizyonistlere kulak verebilmekte, onların proletarya, halk ve ülke açısından teşkil ettiği büyük tehlikeyi görememektedir. İşçi sınıfından ve halktan tecrit oldukça, faşist MC'ye karşı "Ulusal Demokratik" cephe çığırtkanlığıyla halkın saflarına sızma ortamı zayıfladıkça, revizyonist Rus 5. kolunun çirkin yüzü bütün çıplaklığıyla bu yurtsever kitlelerin önünde sergilenecektir.

Kitlelerin mücadele içinde kendi deney ve tecrübeleriyle kazanacağı siyasi eğitim, kendi kurtuluşunun hangi bayrak altında gerçekleşeceği noktasında toplanacaktır; demiştik. Bu durum, proleter devrimci harekete, doğru siyasetlerle halkı kendi bayrağı altında birleştirme, iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadelede halka önderlik etme büyük görevini yüklüyor. Doğru siyasetler olmadan, şartlar ne kadar elverişli olursa olsun, proleter devrimci hareket bu görevi başaramaz. Reformcu burjuvazinin, hükümetin başlıca üyesi olacağı bu yeni dönemde, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yönelen genel hattımız, doğru taktikler ve yönelimlerle birleştirilemezse faşistlerin ve Rus 5. Kolunun yedeğine düşmek kaçınılmaz bir olay olur. Bu nedenle yeni siyasi durumda genel siyasetimizin, ustaca hayata geçirilmesi, hayati bir meseledir. Ve proleter devrimci hareketin olgunluğunun ve doğruluğunun sınavdan geçirilmesi anlamına gelecektir.

Hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları ile milli burjuvazi arasındaki çelişmelerin keskinleşmesi siyasi planda daha da derinleşecektir. Tüm halkın iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadelesinin daha da gelişip serpilmesinin şartları olgunlaşacaktır.

Çünkü bugünkü koşullarda, hiç bir hükümet modeli emperyalist ve sosyal-emperyalist talan ve sömürüye son verecek bir programa ve siyasete sahip değildir. Halkın sırtına yıkılan, küçük ve orta köylülüğü iflasa sürükleyen ekonomik buhranı emperyalizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma ve onlara teslim olma temelinde hiç bir hükümet yok edemeyecektir. Halkın yaşam koşullarındaki kötüleşme devam edecektir. Bugün halk kitlelerini mücadeleye ve direnişe götüren nedenleri ortadan kaldıracak köklü dönüşümler elbetteki beklenemez; ve bizzat bu durum kazanılan ve MC'nin çökmesiyle faşist diktatörlüğün baskısının zayıfladığı şartlarda kitle mücadelesinin yeni atılımların nedenidir. Özetle, yeni siyasi dönem, halkın mücadelesinin gelişmesi, kitle mücadelesini ustalıkla ve doğrulukla yönlendirmesi halinde proleter devrimci hareketin yetkinleşip serpilmesi için elverişli bir dönem olacaktır.

KAYSERİ Endüstri Meslek Liselerindeki mücadele yükseliyor

Bizler Kayseri Endüstri Meslek Lisesi öğrencileriyiz. Türkiye genelindeki bütün baskı ve komando saldırılarını sürdürmek isteyen faşist diktatörlük, Kayseri Sanat Okulu'nda da bunları yapma çabasındadır. Bunu tepeden aşağı faşist müdür ve öğretmen-öğrenci işbirliğinde gerçekleştirmek istiyorlar. Ama faşist diktatörlüğün çabaları devrimci mücadelemiz sonunda er-geç kırılacaktır. Oyunlarına kendileri düşeceklerdir. Bütün Türkiye ortaöğrenim gençliğini aldatan üniversite sınavlarının ardındaki oyun da bunlardan biridir. Örneği eğitim enstitülerinde apaçık ortadadır.

Bizler okulu bitirdikten sonra genellikle fabrikalarda ve işyerlerinde çalışmak zorundayız. Bu bozuk düzenin bütün öğretim kurumları, burjuva bilimleri ile kafalarımızı doldurmak isterken yüksek öğrenimimizi de engellemek istemektedirler. Bizler zorunlu olarak çalışma mecburiyetindeyiz. Bu nedenle gitmiş olduğumuz yerlerde patronların işçi kıyımlarına karşı dur demeli, faşist ve sosyal faşist sendika ağalarına karşı, geleceğimizi engellemek isteyen faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmeliyiz.

Aynı zamanda faşist diktatörlük mücadelemizi engellemek için okullarda arkadaşlarımızı faşistlerin yalan ve demagojik laflarına inanarak arkadaşlarımızı zindanlara attırıyorlar. Yine sindirme çabaları göstererek velilerimize, "Çocuklarınızı alın başka okullara gönderin" gibi laflarla bizi tehdit etmeye çalışıyorlar. Okuldaki yaralanma ve ölümlere karşı sigorta hakkımızı engellemek isterlerken; kendileri okulun mallarını satıp özel araba ve harcamalarını bizim yaptığımız işlerden sağlıyor, bunları gizlemeye çalışıyorlar. Okulun sırtından geçinen bütün faşist kadrolar bize karşı diş bileyerek özel tehdit köşelerine çağırıp, "bu yaptıklarının bizi ilgilendirmeyeceğini" söylüyorlar. Bizler bunların propagandasını yapıp onları bütün okul kadroları arasında teşhir etmeliyiz. Durum bütün sanat okullarında aynıdır. Bunlara dur demek her yurtseverin her devrimcinin görevidir.

Yine faşist diktatörlük öğrenci yurtlarını eli kanlı köpeklerle faşist militanlarla kendi kuyruklarına takma peşindedirler. Örnekleri İstanbul Site Yurdu'nda olduğu gibi daha çok gösterilebilir. Ama bizler bunu boşa çıkartıp yurtlarımıza militanca sapih çıkıyoruz. Faşist (gerici) müdür, okulda olupbitenlere kayıtsız kalıp, suçu olmayan arkadaşlarımızı polise teslim ediyor ve arkasından bizi suçlu çıkarmaya çalışıyor. Bizler, ortaöğrenim gençliğinin anti-faşist mücadelesini daha da hızlandırıp bütün anti-faşist arkadaşları kurulacak olan Lise-Der'in çatısı altında birleşmeye çağırıyoruz. Bu mücadelemizin kararlı olmasını etkileyen Lise-Der'in açılma gereğini bütün anti-faşist liseli gençliğe duyurmak istiyoruz.

OKULLARDAKİ FAŞİST İŞGALİ KIRALIM !
YAŞASIN ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ MÜCADELEMİZ !
YAŞASIN ANTİ-FAŞİST LİSELİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİ !
SANAT OKULLARINDA OLAN HERKES SİGORTALANMALIDIR !
KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM - YAŞASIN YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM KAVGAMIZ !
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ
NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

KAYSERİ ERKEK SANAT'TAN BİR GRUP ANTİ-FAŞİST LİSELİ GENÇLİK

Okullardan, fabrikalardan, devlet dairelerinden faşist işgalcileri temizleyelim

Faşist MC ortaklığı çökerken faşist diktatörlüğün de yıkılacağı hayaline kapılmayalım. Bütün kurumları adım adım faşistleştiren MC ortakları, daha başlar baş lamaz sonlarının da yaklaştığını, içinde bulundukları bataklığa daha da gömüldüklerini düşünmediler, daha doğrusu gerici tabiatları gereği düşünmek istemediler. MC ortakları bu dört aylık saltanatları süresince hakim sınıflararası post kavgasının en zengin ve çeşitli örneğini verdiler. MC partileri bir yandan, sonlarının geldiğini bir türlü kabule yanaşmazken, kendi dışlarında suçlular ararken, bir yandan da en az zayiatla sessizce tası tarağı toplayıp sıvışmanın hazırlığı içindeler. Yeni hükümete aday CHP yönetimi bütün işlenen suçların, cinayetlerin, katliamların üstüne bir sünger çekmek için 1970 'lerden çok daha fazla hazır görünüyor. Bunu herkes açıkça görebiliyor.

Faşizm sadece MC'nin hükümet olması değildir. Faşist MHP ve AP birçok önemli devlet kurumunu tamamen faşistleştirmişlerdir. MHP kendi bakanlığındaki kurumlarda da Ülkü Ocaklı beslemeler dışında kimseyi barındırmamaktadır. Böylece MHP kendi bakanlığına bağlı sağlık kurumlarını, devlet işletmelerini vs. tam bir faşist karargah haline getirmiş, karşı koyanlara karşı açıkça tehdit ve sindirme mekanizması kurmuştur. Binlerce öğrenci eğitim enstitülerinden ve öğretmen okullarından atılmış, ya da zorla öğrenimi engellenmiştir. Eli kanlı, serseri, uşak ruhlu kişilere hiç çalışmadan devlet kurumları arpalık haline getirilmiştir. Faşist çetelerin ipini ABD ve onun uşakları çekiyor. Binlerce memur işinden atılmış ya da keyfi olarak ülkenin bir başka yerine sürülmüştür. İşte faşistlerin "güçlü devlet, güçlü iktidar"(!) dalaverelerinin gerçek niteliği budur.

MC'nin yıkılmasının an meselesi olduğu şu son günlerde neden en çok telaşlanan, suçunu gizlemek için sahte yeminlere başvuranın, keskin barış nutukları çekenlerin MHP yöneticileri olduğu anlaşılıyor. Onlar suçlarını ve kanlı ellerini gizlemek için "yavuz hırsız" misali aynı zamanda erken davranmak istiyorlar. Oysa her gün daha da artarak faşist katillerin duraklarda, sokaklarda öğrencilere, yurtseverlere saldırıları sürüyor.

Son günlerde, MHP başvurabileceği bütün iki yüzlü yöntemlere başvurarak kendini temize çıkarmaya, halkı sahte, bayat demagojilerle uyutmaya çalışıyor. MHP Başkan Yardımcısı gazetelere verdiği demeçte: "emperyalist güçler partilerin işbirliği yapmasını istemiyor" diyor. Bir başka demecinde ortaklığı: "tekelci sermaye ve toprak ağaları yıkmak istiyor" derken bir gerçeği kabul ederek sanki kırk yıllık devrimci, yurtsever kesiliyor. Bütün bunlar en azgın emperyalist işbirlikçisi faşistlerin dahi saldırgan suratını gizlemek ve sinsice halkın tepkisinden korunmak için halka malolmuş gerçeklere iki yüzlüce sahip çıktıklarını gösteriyor. Gerçek şu ki; halkın uyanışı arttıkça, bilinçli mücadeleye atıldıkça en iflah olmaz karşı-devrimcileri bile yeni kılıklara girmeye zorlar. Bu sınıf mücadelesinin yasasıdır.

Ama toplumsal, siyasi, ekonomik buhran derinleştikçe bütün sınıfların gerçek yüzü açığa çıkar. Halkımız MC ortaklığından onların gerçek yüzünü tanıma bakımından çok şey öğrendi. Ama bu hala yeterli değil. Yeni bir siyasi çalkantı döneminde girerken başdüşmanlarımızı teşhir edebilmek için daha uyanık olmalıyız.

Faşist MC'nin ömrü doldu. Bu çöküş halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi ile ve kendi içindeki sömürü ve soygundan en fazla pay alma mücadelesinin yarattığı onulmaz çelişkiler sonucu çürüdü ve çöktü. Ama onlar bu durumda sadece hükümetten çekilmiş oluyorlar. Okullarda, fabrikalarda, devlet dairelerinde elleri kanlı dolaşacaklar. Bütün yurtseverler, demokratlar, en üstten en alt yönetim kademesine kadar her yerde faşist yuvaları açığa çıkarmak, gerçek yüzlerini sergilemek ve bütün yaptıklarından hesap sormak için mücadeleye girişelim. İşledikleri cinayetlerin bir bir hesabını soralım. Ülkemizi ABD ve Rus sosyal-emperyalizmine satmak için sürdürdükleri bütün gizli açık pazarlıkların hesabını soralım.

Bütün okullarda, fabrikalarda, devlet dairelerinde yuvalanmış faşist şebekeleri açığa çıkarmak ve temizlemek için birleşelim ve mücadeleye girişelim! İki süper devlet ve faşist diktatörlüğe karşı gelişen yeni şartlarda mücadelemizi derinleştirelim ve netleştirelim !

YAŞASIN ECZACILIK FAKÜLTESİ GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ

13.12.1977 tarihinde, yurtsever-demokrat, devrimci öğrencilerin büyük bir çoğunlukta bulunduğu Fakültemize, ABD emperyalizminin uşakları Ülkü Ocaklı faşist beslemeler tarafından atılan patlayıcı maddeler giriş kapısı ve Biokimya Asistanlar Labaratuarında büyük hasara yolaçmıştır.

Faşist saldırılar, okulun açıldığı günden beri sistemli bir şekilde devam etmektedir. Fakültemizin yurtsever, demokrat, devrimci öğrencilerinin, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini gaspetmek için her türlü faşist komplolara başvurmaktadırlar.

Bu tür saldırılar biz yurtsever, demokrat, devrimci öğrencileri ve öğretim üyelerimizi hedeflemektedir.

Fakültemiz yurtsever öğrencileri, faşist saldırganların ne türden olursa olsun saldırılarına karşı öğrenci-veli-öğretim üyesi birliği temelinde sonuna kadar mücadeleye kararlıyız.

Faşist diktatörlük ne okulları dinamitlemekle, ne öğrencileri kurşunlamakla ne de burjuva ağızlardan yaptığı faşist ve sosyal-faşist demagojiyle, yurtsever, demokrat, devrimci öğrenciler olarak bizleri Demokratik Üniversite mücadelemizden koparamayacaktır.

Gazetemiz Halkın Yolu aracılığı ile halkımız ve yurtsever, devrimci öğrenci gençliğe sesleniyoruz!

Devrimci Demokratik Halk İktidarı, demokratik eğitim uğrunda verilen mücadeleyi destekleyelim. savunalım ve ilerletelim.

Öğrenci-Veli-öğretim üyeleri birliğini oluşturarak faşist işgalleri kıralım. Tek tek fakültelerin, üniversitelerin, demokratik devrimci kaleler haline getirilmesi mücadelesine güç verelim.

KAHROLSUN GERİCİ-FAŞİST EĞİTİM !
YAŞASIN YURTSEVER-DEMOKRATİK EĞİTİM !
FAŞİST İŞGALLERİ KIRALIM !
YURTSEVER DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİNE KATILALIM
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

ECZACILIK FAKÜLTESİNDEN HALKIN YOLU'NDA YURTSEVER ANTİ-FAŞİST ÖĞRENCİLER

İŞKENCEYE SON !
Fasist diktatörlükten hesap sorulacaktır



Gaziantep'te faşist diktatörlüğün kolluk görevlileri iğrenç yüzlerini açığa çıkarıyorlar. 29 Kasım 1977 günü Karşıyaka'da terzilik yapan proleter devrimci Tahir Canan'ın dükkanına baskın yapılmıştır. Baskın sonucu bir suç unsuru bulunamamıştır. Gaziantep'te proleter devrimcileri sindirmek için yapılan baskıların ne ilk ne de sonudur bu. Caddelerde rastgele halkı arıyorlar en ufak bahanelerle yüzlerce kişiyi götürüp işkence altına sokuyorlar. Son işkence şöyle yapılmıştır. Tahir Canan bir polis minibüsüyle alınarak üç saat kadar şehir içinde gezdirilmiş; cop, demir çubuk, yani en adi işkence aletleriyle dövülmüştür. Bir gün de karakolda işkence yapılmıştır. Sonra Cumhuriyet Savcılığına çıkarılmadan serbest bırakılmıştır. Çünkü savcılığa çıkarılması için bir suç işlemesi gerekirdi. Bunların hedefi devrimcileri sindirmektir. Ama onlar yanılıyorlar. Faşistler şunu iyi bilmelidirler ki, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini rehber edinen ve uygulayanları sindiremezler.

Devlet hastanesine başvuran Tahir Canan durumu çok ağır olduğu halde 12 gün rapor almıştır. Emniyet ile hastane baştabibi önceden anlaşmışlar, böyle olayları örtbas ediyorlar.

Not: Bu yazı Tahir Canan'ın ağzından yazılmıştır.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ !

Yerel seçimlerde proleter devrimci adayların desteklenmesi yolunda yürütülen kampanya üzerine

"kampanya hem bizim için hem de kitleler için yararlı oldu"

Yerel seçimlerde,proleter devrimcilerin şiarlarından biri olarak mahalli idarelerde halkın denetiminin sağlanması anlayışıyla İzmir'de mahallelerde proleter devrimci muhtar adaylarının desteklenmesi yolunda bir kampanya açılmıştı. Özel olarak bu kampanya, Gürçeşme, Küçük Ada mahallesinde proleter devrimci İbrahım Aras'ın desteklenmesi için, tek tek evleri dolaşarak, bunun yanı sıra kahveleri dolaşıp sürdürüldü.

Ben evleri dolaşarak kampanyaya katılan bir yoldaş olarak, bunun bizlere ve kitlelere kazandırdığı şeyleri anlatmaya çalışacağım.

Esas olarak, öğrenci ve işçi gençlik bu kampanyada kitlelere mahalli idarelerde halk denetiminin sağlanmasıyla,-halk komitelerinin kurulması gibi- biçimsel bir tarzda yaklaşmamaktaydı. Bizler onlara parlamenter yolun çözüm olmadığını, ancak, bizim halkımızdaki ahlaki ve fiziki çürümeyi önlemek ve esas taleplerini (semtin sorunlarından kaynaklanan) muhtarımızın onlarla birlikte mücadele ederek, çözümlemek amacıyla, yerel seçimleri bir araç olarak kullandığımızı, bunun yanı sıra amacımız Demokratik Halk Devrimi programının benimsetilmesi , gerekli yerlerde nihai hedefimizin propagandasının yapılması oldu.

Bizler, evleri bir erkek ve bir kız arkadaş olarak dolaştık.Ailelerde yaptığımız siyasi ajitasyon ve propaganda onların, niteliğine bağlıydı. Dolaştığımız mahalle genellikle işçiler, küçük esnaf olarak Türk ve Kürtlerden oluşuyordu.

Örneğin, girdiğimiz evlerden birinde küçük burjuva aile yapısı hakimdi. Biz burada semtin temel sorunlarından kalkınarak,proleter devrimci adayımızın desteklenmesi gerektiğini koyduk. Bu aile küçük burjuva yapısına rağmen reformist yapıyı aşmış bir aileydi.Hiç bir partinin çözüm yolu olmadığını siyasi olarak değil de, somut şartlarından dolayı kavramıştı. Onlara semtin temel sorunlarından biri olan demiryolu meselesini açtık. Gürçeşme'de iki tarafı açık, yokuşlu mahallelerle aşağı mahalleler arasında bir demiryolu geçiyordu. Bu demiryolunun kenarında bir çit olmamasından dolayı üzerinden geçerken ya da oyun oynayan çocukların, işçilerin ezildiği uzun süredir bilinen bir şeydi. Ancak parti mensubu muhtarların bu meseleye, belediyeye bir dilekçe vererek, sadece halkın gözünü boyamak amacıyla baktıklarını getirdik. Oysa bizim proleter devrimci muhtarımızın halkla birlikte mücadele ederek, halkı arkasına alarak, bu meselelere çözüm yolu getireceğini söyledik. Bu da,belediyenin önünde durarak Küçük Ada mahallesinin halkıyla direnmek, ya da tren yoluna topluca oturup gelen treni durdurmak gibi mücadele yöntemleriyle olabilirdi.

Umudun halkın ellerinde olduğunu, yerel sorunların çözümünün de birlikte mücadeleden geçeceğini, halkımıza 1 Mayıs gecekondu mahallesi, Diyarbakır'da mahallelerine su alabilme örneği vb. örneklerle daha çok kavrattık. Mahalledeki bütün somut sorunların reformlarla gerçekleşemeyeceğini, kitlelerin mücadeleye katılmasıyla, devrimci proletaryanın etrafında toplanıp, Devrimci Demokratik Halk İktidarı'nı kurmamız gerektiğini de vurguladık. Bu arada muhtarımızın programını kapsayan broşürle, "Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesinin En Kararlı Savaşçısı Devrimci Proletaryadır" broşürünü ve Halkın Yolu gazetesini satmaya çalışıyorduk. Bizi canla başla dinlediler. Onlar da, işsizlikten, pahalılıktan, sömürü ve zulümden doğan hınçlarıyla anlattılar, çocuklarının hastalığını anlattılar. Şimdiye dek CHP'ye oy verdiklerini ama artık vermeyeceklerini söylediler. Kavramışlardı artık çözüm yolunun Devrimci Demokratik Halk İktidarı olduğunu.

Girdiğimiz diğer evlerden birinde 2 Kürt ailesi oturuyordu. Bu aileler gerçekten iki yönlü ezilmişliklerini kavramış olan ileri unsurlardı. Onlara elimizden geldiğince milli meselede düşündüklerimizi açtık. Halkın mücadelesinin grevlerde, meydanlarda, gecekondu yıkımına karşı,zulme, sömürüye, Amerikan ve Rus sosyal emperyalizmine karşı yürütülen mücadeleden geçeceğini söyledik. Ancak feodal yapılarını aşamamalarından dolayı, erkekler kadınlardan daha ileriydi. Kadınlar ise, hem ev kadını olmalarından; hem de kocaları tarafından öğrenmeye itilmediklerinden geri kalmışlardı. Ben onlara bir kadın yoldaş olarak, kadınların mücadelede en önemli saflarda yer aldığını, 1 Mayıs Mahallesinde kadınlarımızın, polislere karşı nasıl direndiğini örnek verdim. Bu aileye daha sonra bol miktarda iki broşürden de vererek, bunları tanıdıklarına dağıtmanın ve anlatabildiklerini anlatmanın devrimci bir görev olduğunu söyleyerek, onlara devrimci sorumluluğu kavratmaya çalıştık.

Daha sonra girdiğimiz bir evde ise, karşılaştığımız birkaç işçi, bize böyle devrimci olan işçi bir muhtar adayının mahallelerinde olduğunu duyduklarını ve fabrikalarında Gürçeşme'deki işçilerle bunu tartıştıklarını, bu adaya zaten önceden oy vermeye karar verdiklerini söylediler. Bu somut olayla kavradığımız şey, işçi sınıfı doğal önderlik edebiliyordu. En azından böyle proleter devrimci ve emekli işçi olan bir muhtar adayının çıktığını duyan bir işçi gidip fabrikasından diğer arkadaşlarıyla tartışıp, birçok kişiyi proleter devrimci muhtar adayına oy vermeye çağırabiliyordu . Biz bu tür evleri tespit ederek, oralarda çalışmalarımızın sadece kampanyada kalmamasını da amaç olarak aldık.

Daha birçok evlere girdik.Çoğu evde Devrimci Demokratik Halk İktidarı meselesine kadar açtık.

Bizlerin bu kampanyada kavradığımız şeylerden biri de şu oldu: Halkımız üzerindeki reformist etkiler yıkılmıştı. Ancak bazıları ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Yani siyasi yönden geriydiler.Biz her evde yarım saate yakın süre kalarak, onların kafalarındaki soruları açtığımız gibi,soru da yaratmıştık. Esas olarak,kavradığımız şeylerden biri de halkın sahip olduğu devrimci öze, siyasi bilinç götürme meselesiydi.

Ayrıca ben, öğrenci gençlikten bir yoldaş olarak, gazetemizde okuduğum birçok mücadele alanlarında görmeye çalıştığım halkın yükselen sesini, mücadelesini daha iyi duydum. Bunun yanı sıra, siyasi ajitasyon ve propaganda yönümüzün gelişmesinde bu kampanyanın büyük yararı olmuştu. Böylece kampanyanın bizlere ve kitlelere neler kazandırdığını gösteren ikili yapısını da kavramış oluyorduk.

Seçim günü olan olaylara da değinmek istiyorum. Bizler seçim günü, Gürçeşme'de bizim tarafımızdan da sandıkların denetlenmesi ve ilişkiye geçtiğimiz kişileri görmek açısından sandıkların etrafında gruplar oluşturduk. Halkımızın bize olan yakınlığını gören faşistler, sosyal-faşistler ve bunların yanında özellikle CHP'liler polislerle işbirliği yaparak bizi orada dağıtmaya çalıştı, hatta bir arkadaşımızın gerekçesiz polis tarafından götürülmesini sağladı. Bu somut örnek, bize, Amerikan ve Rus işbirlikçilerinin yüzünü bir kez daha açığa çıkarttı.

BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN İLERİ !

NE AMERİKA NE RUSYA
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

HALKIN YOLU'NDA
BİR PROLETER DEVRİMCİ

Kayseri-İncesu

Halı emekçileri üzerindeki sömürüye son

Dünya bir altüst oluş içindedir. Emperyalistler hegemonya mücadelelerini daha fazla artırmaya çalışmaktadırlar. Bunu da daha kolaylaştırmak için sömürge ülkelerin her köşesine uşaklarını yerleştirmeye çalışmaktadırlar. İşte bunun bir örneği de Kayseri'nin İncesu kazasında görülmektedir. Empeyalistlerin uşakları halıcılık yapan patronların sömürülerini bacılarımız üzerinde yoğunlaştırmaya çalışıyorlar.

Son günlerde daha fazla artan hayat pahalılığı karşısında patronların halısı 10 bin lira iken. 18 bine çıkmıştır. Halı dokuyan bacılarımızın ücretinde ise hiç bir artış olmamıştır. Bununla yakından ilgilenebilmek için, halı emekçileri ile Halkın Yolu adına konuştuk.

H.Y.- Bu halıyı kaç günde dokuyorsunuz ve ücretiniz nedir?

Halı İşçisi- Bu halı 7 yüzlük. 25 günde dokunur. 4 kişi dokur ve her kız 1500'er lira almaktadır , fakat 18 bin liraya satıldığını öğrendik.

H.Y.- Sizler ücret artışı için patrona bir şey söylediniz mi?

H.İ.- Hayır, söylemedik. Ücret artışından geç, ufak bir yanlışlıkta, olmadık sözler söylüyor. Ücretleri artırmak vicdanlarına.

Devrimci proleterler, araştırmaları sonucunda şunları açığa çıkardılar: Sırtını emperyalizme dayayan halıcılar, işbirliği yapmayı tercih ettiler. Halının sırası bütün halıcılar tarafından 5 liraya dokutulmaktadır.Bunu korumak için, aralarında bir anlaşma yaptılar: Hiç kimse halının sıra başına dokuma ücretini artırmayacak. Artıran olursa,işbirliği halinde olan Halıcılar Birliği'ne 50 bin lira verecek. Bunun karşısında bacılarımız hiç bir şey yapamayacaklarını söylemektedirler.

Bizler, devrimci proleterler olarak, halı emekçilerinin sosyal haklarını alabilmeleri için yoğun bir mücadele vereceğiz.Bütün halı emekçilerini Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesine kazanmaya çalışacağız.

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ !
KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON !
YAŞASIN HALI EMEKÇİLERİNİN PROLETER DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

İNCESU'DAN
BİR GRUP DEVRİMCİ

ANKARA

Kasa işçileri üzerindeki sömürü

Ankara-Etlik semtinde bulunan Kasalar; meyve ve sebzelerin konulduğu boş ambalaj kasalarının biriktiği ve bu kasaların değişik köy ve ilçelere gönderildiği, hiç bir sosyal hak ve güvencesi olmayan en başta iş ve can güvenliği olmayan yalnız yaz sezonu çalışan kışın boş kalan işçilerin çalıştığı bir iş yeridir.

Burada çalışan işçiler kasaların seçimi, hamallığı, balyalanılması, dağıtımı, kamyonlara yükleme vb. gibi işlerin hepsini yaparlar.

Meyve ve sebzelerin dağıtım merkezi olan toptancı halde esnaflara meyve ve sebzeler satılırken her kasa karşılığında (15-20 TL) kasa bedeli kesilir. Daha sonra boşalan kasalar, esnaflar tarafından buraya getirilir, teslim edilir, karşılığında fiş alınır. Bu teslim işini esnaflar kendileri yapmazlar, iş ve can güvenliği olmayan geçici olarak çalışan işçiler yaparlar. Patronlara bağlı olarak çalışan 75-100 işçi vardır ayrıca her işçi bir değil birden fazla patron tarafından çalıştırılır.

Şehrin dört bir yanından gelen kasalar burada toplanır, her kasanın ayrı ayrı (43-48-64-67 vb gibi) numaraları vardır. İşçiler bu numaralara göre kasaları seçip ayrı ayrı yerlerde istif ederler. Sonra 10'ar 15'er kasayı telle bağlayıp balya yaparlar. İşçiler kendilerinden fazla ağırlıkta olan bu balyaları yüzlerce metre omuzlarında taşıyarak ayrı ayrı ardiyelerde biriktirirler. Sonra balyaları kamyonlara dev yükseklikte yüklerler.

Bu çalışmaları sırasında işçinin hiç bir sosyal hakkı iş ve can güvenliği yoktur. İşçiler kasaları omuzlarında taşıdığı için boynu, omuzları, elleri sürekli parçalanıp yara olur. Günde 8-10 saat yük taşındığı için halsizlik ve yorgunluk çok büyük sorundur. İşçilerin normal beslenme şartları yoktur. Çalışma arasında, işçiler beslenme ihtiyaçlarını peynir üzüm, ekmek vs. gibi şeylerle karşılarlar. Bütün bunlar işçileri büyük bir fiziki çürümeye iter.

Çeşitli şehir, köy ve kasabaların kasa dağıtımı işi, burada çalışan işçilerin kollarından geçtiği halde, bütün değer ve zenginlikleri onların yarattığı halde patron onları sömürüyor, 40-50-60 70 TL. civarında yevmiye ile çalıştırıp onların alınterini cebe indiriyor. Ücretlerin düşük olması, işçileri diğer patronlara da çalışmaya ve hamallık, kamyon yükleme vs. yan işler yapmaya zorluyor. Ancak yine aldığı ücret asgari ücreti geçmiyor, üstelik daha fazla sömürülüyor. İşçinin iş güvenliği yoktur, patron istediği zaman işçinin elinden işini alır, düşük ücretle başkasına verir.

Biz Kasalar'da çalışan bir gurup devrimci proleteriz, iş arkadaşlarımızla küçük çapta bir röportaj yaptık, Halkın Yolu gazetesinin yayınlamasını diliyoruz.



H.Y.- Kaç saat çalışıyorsunuz?

\- 8 saat çalışıyorum, bunun yanında 10 saat çalışan işçi arkadaşlarımız da var.

H.Y.- Ne iş yapıyorsunuz?

\- Halde dolu olarak satılan sebze ve meyvelerin esnaflar tarafından satılıp geri gelen boş kasaların teslim alınıp, balya yapılması, istif edilmesi işleriyle meşgulüz.

H.Y.- Ne kadar ücret alıyorsunuz?

\- Ortalama 1500 TL. ücret alıyorum. Ama daha düşük ücret alan arkadaşlarımız da var. İş olduğu gün para alıyoruz, olmadığı zaman cepten harcıyoruz. Belirli bir miktar yok.

H.Y. Aldığınız ücret size yetiyor mu?

\- Ücretlerimiz yeterli değil ücretlerimiz yeterli olmadığından birden fazla ardiyeye bakıyoruz.. Fakat daha çok patron tarafından sömürülüyoruz. Bir kaç patron çalıştırıyor bizi, verdikleri ücretlerin toplamı asgari ücreti geçmiyor.

H.Y.- Patronun ardiyesine bakmaktan başka bir iş yapıyor musunuz?

\- Tabii, aldığımız ücretler çok düşük olduğu için esas işimiz yanında kasa taşıyoruz, kamyon yüklüyoruz vs. Kasa taşırken çok yoruluyoruz, omuzlarımız ellerimiz yara oluyor. Kamyona balyaları yüklerken de düşüp sakat kalma veya ölme tehlikesi var. Geçmişte bu "kazalar" bazı arkadaşların başına geldi.

H.Y.- Sendikanız ve sigortanız var mı?

\- Ne sendikamız ne de sigortamız var.

H.Y.- Hiç sigorta sorunuyla ilgilendiniz mi?

\- Ben sigortalı olmak için patronla konuştum, fazla pirim kesiyorlar diyerek sigorta yapmadı. Benim gibi bir kaç arkadaş daha sigorta için konuşmuşlar onları da yapmamış. Bunun üzerine bizleri işten atmakla tehdit ettiler.

H.Y.- Patron sizi istediği zaman işten atabilir mi?

\- Her zaman işten atılmakla karşı karşıyayız. Patronların daha fazla kar amaçları ve bizim ücretlerimizin artırılması isteğimiz karşısında patron bizleri istediği zaman işten atabiliyor, düşük ücretle işsizleri işe alıyor.

H.Y.- Sizce işsizliğin nedeni nedir?

\- İşsizliğin nedenini bu düzenden ayrı göremeyiz. Bir çok sebebi vardır. Bunlardan biri, köyde toprağını elden yitiren yoksul köylülerin işe girip çalışma isteğiyle şehirlere göç etmesidir. İşsizliğin, sömürünün, zamların, zulmün nedeni Amerika'ya, Rusya'ya bağımlı bir ülke oluşumuzdadır. Ülkemizde büyük patronların ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün olmasındadır.

H.Y.- Sizce bu durum nasıl düzelebilir?

\- Bu sömürü, işsizlik, baskı ve zulüm ancak ezilen geniş emekçi yığınların birliği ve kararlı mücadelesiyle çözülebilir. Bu (yarı-sömürge yarı-feodal) yapının Demokratik Halk Devrimiyle parçalanıp Devrimci Demokratik Halk iktidarımızı kurduğumuzda sömürüden, yoksulluktan, zulümden kurtulup kendi dünyamıza kavuşacağız.

ZAMLARA HAYIR, İŞSİZLİĞE SON!
NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ!

ANKARA-ETLİK KASALAR'DA
ÇALIŞAN BİR GRUP
DEVRİMCİ PROLETER

Elazığ-Palu
Sınıf ateşimiz tutuşmuştur

H.Y- İş yerinizi bize tanıtırmısınız?

İ- Biz burada maden ocaklarında çalışıyoruz. Ocağımız özeldir. Krom madeni üretiyoruz. Bizim köy Palu'ya bağlı Güma (Tekdamlar) mezrasıdır. Gumaya 10 km uzaklıktadır.

H.Y- İşyeri sahibi veya işveren hakkında bilgi verirmisiniz?

İ- Bu konuya gelince iş epeyce çetrefillidir. Onun için, durumu kavrayabilmek ancak meseleyi sırayla izah etmek le mümkündür.

Bildiğimiz kadarıyla Elazığ v.s mıntıkalarında yer altı madenlerinin işletilmesi için, bazı kodamanlar, devlet kuruluşları yer altı madenlerinin bulunduğu arazi leri kendi aralarında parsellemişlerdir. Bu kişi ve kuruluşları şöylece sıralayabiliriz. Sabuncular, Mehmet Aslan, Koçmanlar, Karakayalar ve Eti-BANK. Bizim ocağın bulunduğu mıntıka Sabuncuların parseline düşmektedir. Yöre halkımız parsele "harita" demektedir.

Muhittin Sabuncu bizim ocağı 5 milyon lira karşılığında, 5 sene vadeyle "Önimin şirketinden" Önder beye satmıştır. Ayrıca anlaşmalarında şu noktada vardır: Çıkarılan madenin tonundan 60 lirayı da Sabuncuya vermek üzere.

Gelgelelimki durum bu kadar değildir. Bir de şöyle bir durum vardır: , Bağin köyü "sahibide" iki kardeş olan (Ziya ve Abdullah bey) mirelerdir. Köyde bulunan köylülerin tümü mirelerin yarıcılarıdırlar. Yani köyün tümüne yıllardır mireler (Ağa) sahiptirler. Bu ocak burada ilk işletmeye açılınca (1975'te) mirelerde köy "sahibi" sıfatıyla Önder beylerden bazı haklarının olduğunu iddia ettiler. Köyün arazisi içinden geçen araba yolunun parasını v.s istediler. Yangından mal kaçırmaya çalışan soyguncular böylece birbirleriyle anlaştılar. Mirelere belli bir miktar para verdiler. Ayrıca ocakta işçilerin başına mireleri çavuş, başçavuş yaptılar, dolgun ücret vermeyle anlaştılar. İki mire ocakta başçavuş (6000 lira aylıkla) oldular. Oğulları 3000 lirayla çavuş v.s oldular. Bu adamlar ocakta taş taş üstüne koymuyorlar. Biz çalışıyoruz onlar gölgede ayran içiyorlar, bizi daha fazla sömürtmek için sıkı çalışmaya zorluyorlar.

Ayrıca mireler, bütün ocak işçilerine kendi evinin özel işlerini yaptırmaktadır. Bu yan işçilik mesai sayılmıyor. Mireye buğday biçiyoruz, harman koğüyoruz, odun yaprak kesiyoruz, çift sürüyoruz v.s. Bu işleri yapmayan işçi hemen işten atılmaktadır. Zaten 8-9 saat ocakta çalışıyoruz. Bazı arkadaşlarımız bağlı olduğumuz mezra köylerden yayan olarak gelmektedirler. İki saat geliş, iki gidiş eder 12 saat. Birde mirenin ev işleri var



artık düşünün. Çekilecek gibi değildir. Dahası da vardır..

Birde bizim köyün yakınlarında Eti-bank parselinde de bir krom ocağı vardır. Bu ocak şimdi işletilmemektedir. Anlatılanlara göre bu ocaktaki krom çok kaliteliymiş. Önder bey, Mirelerle anlaşarak bu Eti-Bank ocağından krom çıkarıp çalmaktadır. Önder bey kendi dozeriyle krom çıkarıyor, ton başına mirelere de 500 lira veriyor. Geçenlerde adamın biri durumu şikayet etti. Mireler buldozerle Eti-Bank ocağından hırsızlık yaparken yakalandılar. Ama ne olacak ki, Mire yine miredir, Önder bey yine Önder beydir. Çünkü devlet demek kendileri demektir. Mahkeme, jandarma, v.s. hep onların çıkarını korumaktadır. Bu düzen zenginlerin düzenidir. Onlar için adalet var bizim için ise zulüm sömürü, soygun, talandır bu düzen. Bunu biz yoksullar hep böyle bilmeliyiz.

H.Y- Günde kaç ton Krom üretiyorsunuz? Kaç işçi çalışıyorsunuz?

İ- Ortalama günde 15 ton Krom üretiyoruz. Tonunu ne kadardan sattıklarını iyi bilmiyoruz, ancak işveren vekilleri mirelerin dediğine göre tonunu 3666 liradan satıyorlarmış.

İş yerimizde 20 işçi, 2 bekçi, 1 tünel kazıcısı, 1 dozer yağcısı çalışmaktadır. Ayrıca mirelerden (idare heyeti, işveren vekilleri) iki başçavuş, 4 çavuş, 1 puantör vardır. Çalışan işçilerin çoğuda komşu köylerdendir.

H.Y- Ne kadar ücret alıyorsunuz ? Kaç saat çalışıyorsunuz?

İ- 1975'de 40 lira günlük ücretle çalışıyorduk. 1976'da 50 lira. 1977'nin eylülüne kadar 60 lira, ondan sonra 75 lira oldu. Bu ücret artışları kendiliğinden yapılmıştır. Bununda sebebi birleşip daha fazla ücret istemeden önce kendileri artırıyor. Bu da mücadelemizi pasifleştiriyor, birleşmemizi ve mücadele etmemizi engelliyor. Ayrıca ağaların işçilerin mücadelesini bastırmak birleşmesini önlemek için geri bilinc seviyemizden faydalanıyor. Bazılarına kızıyor, bazılarına sırıtıyor. İşte bu sırıtma bizi mahvediyor.

Sözde 8 saat çalışıyoruz bu bazen 9 olabilmektedir. Komşu köylerden gelen arkadaşlarımız için bu 12 saat olmaktadır. Mirenin özel işleri hariç. Onu daha önce anlattım. Yol servis paramız yoktur. İş yerinde geceli gündüzlü çalışıyoruz. İki vardiyeli.

H.Y- Bugüne kadar işverene karşı mücadelenizi anlatırmısınız?

İ- Biraz öncede anlattığım gibi mücadelemiz işveren ve işveren vekili mireler tarafından sürekli engellenmiştir . Biz de bunların hakkından, gelecek bir yol bulamadık. İşverenler bizim mücadelemizi engellemek için bayağı hesaplı davranıyorlar. Biz ise henüz bir sürü örgütsel ve siyasi imkanlardan yoksunuz. Devrimcilerle kol kola omuz omuza verip ancak bu hırsızların, soyguncuların hakkından gelebiliriz. Şimdilerde bunu bir ders olarak anladık. Devrimcilerle yeni tanıştık. Bundan sonra mücadelemiz daha güçlenecektir.

Biz devrimci arkadaşlarla tanışmadan önce sendikalaşma mücadelesi verdik Ancak başarısızlığa uğradık. Şöyle özetliyelim. Biz Diyarbakır Dev-Maden-Sen sendikasına baş vurduk. Bizi sendikalaştıracaklarını kabul ettiler. Sendika kartlarımızı çıkardık. İş, işverenle toplu sözleşme yapmaya gelince sendikacılar gelmediler. Peşlerine Diyarbakır'a gittik durumu görüştük. Falan gün geleceklerini söylediler yine gelmediler. Mücadelemizin bastırılmasına böylece sendikada mirelere işverene ortak oldu. Bu durumu (sendikanın) araştırdık. Meğer devrimci diye bildiğimiz sendikacılar sosyal faşist denilen sahte devrimcilerdenmiş. Bunu Diyarbakırlı bir devrimci arkadaştan iyice öğrendik. Anladık ki devrimci deyince, o maskeyle ortalıkta dolaşan sahtekar devrimciler yani Rusçu sosyal-faşistlerde varmış. Ve biz bu sahtekarlara rast gelmişiz. Mücadelemiz kırıldı ama çok şey öğrendik. Proleter devrimcileri gördük tanıştık. Aralarındaki sınıf farkını öğrendik. Bugün daha güçlüyüz. çünkü gerçek dostlarımızı gördük, hatalarımızdan dersler çıkardık v.s.... Dağ başında her halde sigortadan bahsetmek gereksizdir.

Bütün bunlardan sonra mücadelemiz daha emin ve güvenilir adımlar atacaktır. Mutlaka birgün bizde örgütleneceğiz. Bizde bu sabır, inanç ve dayanak varken geleceğimiz mutlaka parlak olacaktır. Sınıf ateşimi tutuşmuştur, gittikçe dalgalar halinde yayılmaktadır. Soyguncular, Ağalar, Mireler, talancılar bu ateşte yanıyorlar yanacaklar. Onların kurtuluşu yoktur, yanacakları günler vardır.

H.Y- İş ve cangüvenliğiniz hakkında bilgi verirmisiniz?

İ- Deminden beri süregelen sohbetimizden de anlaşılıyor ki, bizim can iş güvenliğimizden bahsetmek artık gereksizdir. Can güvenliğimize gelince: Sigorta yok. Yer altında çalışıyoruz. Geçenlerde bir arkadaşımızın sırtına tünel de bir taş parçası değdi. Arkadaş hafta işe gelemedi. Tüm iyice karalanmıyor. Yer altı zehirli gazlarından korunacak tedbirler yoktur. Kısacası her an ölüm le karşı karşıyayız.

H.Y- Bağin köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesi hakkında neler düşünüyorsunuz?

İ- Bağın köylülerinin bir mücadelesi var ama örgütsüzdür . Zaten köydeki toprak meselesi çözülmeden, bizim ocaktaki meselede çözülmez. Çünkü mireler mücadelemize büyük bir engeldir. Adamlar büyük soyguncularla ittifak kurmuşlar. İttifakı parçalamak ancak köyün toprak meselelerinin hal edilmesiyle olacaktır. O zaman düşmanımız güçsüzleşecektir. Onun için elimizden gelen her imkanı seferber edeceğiz. Yaşasın işçilerin-köylülerin birliği ve mücadelesi. Bu mesele Kürt ulusunun kurtuluşunun esasını teşkil eder. Yani toprak meselesi. Bu nokta çok önemlidir. Tüm emekçilerin özellikle Kürt emekçilerinin dikkatlerini bu noktada toplamalarını ve mücadeleye atılmalarını isterim.

SELAM TÜM EMEKLERE!
YAŞASIN MÜCADEMİZ!
KAHROLSUN FAŞİ DİKTATÖRLÜK,
SOSYAL-FAŞİZM! İKİ SÜPER DEVLET!
YAŞASIN DEVRİM DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!
KÜRDARA AZADI

BİRGRUP DEVRİMCİ İŞÇİ.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ

Baş.ta.sa.1'de

özellikle ABD ve Avrupa emperyalistlerinin buhranı ülkemize yansıyor. Bu, en baştan gerileyen ABD emperyalistlerini sarsıyor. ABD artık tek başına dünya jandarması olduğu günlerin ABD'si değil. Bunun için Kıbrıs'ta kaldırdığı taşı taşıyamıyor ve ayağına düşürüyor. Bunun için özellikle son bir yıldır binbir dalavere ve bas kısına rağmen Türkiye'de sarsılan hegemonyasını bir türlü onaramıyor. Ambargo, Kıbrıs vb. gibi siyasi sorunları hemen çözemiyor. 1950 ve 1960 yılları, ülkemizde ABD açısından geri dönülmesi mümkün olmayan bir şekilde geride kaldı. Artık ABD mevcut durumunu muhafaza etme savaşı veriyor. IMF nin her türlü çaba ve baskısına rağmen, sosyal-emperyalistler ülkenin ekonomisinin can damarına sızmaya devam ediyor. Bu, genel gidişi tersine çeviremiyor. Rus sosyal-emperyalistleri ise saldırı mevziindedir. Kıbrıs olaylarında, Ege sorunlarında görüldüğü gibi (son Ortadoğu olaylarında da!) her çatlaktan sızmaya, etkisini artırmaya ülkeler arasında her çatışmayı körüklemeye çalışmaktadır. Ülkemizde emperyalizme bağımlı ekonomik yapının açmazlarından yararlanmakta, darboğazları kullanarak son yıllarda hakim sınıfların teslimiyetçi siyasetinden yararlanarak, ekonominin kilit noktalarına sızmaya devam etmektedir.

Elbette ki, bu gelişme düz bir hat izlemiyecektir. ABD'nin ülkemizdeki hakimiyetini tedricen ve altüst oluşsuz terketmesi beklenemez. Ama ülkemizin hegemonya mücadelesinin girdabına çekildiği ve bir geçiş dönemi içinde bulunduğu temel bir gerçektir. ABD hegemonyası zayıflamakta, Rus sosyal emperyalistlerinin hegemonyası artmaktadır.

Bugün Yeni Çarlar dünyada esas olarak askeri güçlerine dayanarak yayılmaya çalışıyorlar. Ülkemiz onların ele geçirmek istedikleri en önemli stratejik yerlerden biridir. Ama bugün onlar esas olarak MC'nin, hakim sınıfların teslimiyet siyasetine dayanarak ülkemize sızıyorlar. Onlar Kamran İnan gibilerin "Durumu görüyorsunuz. Türkiye'nin artan enerji ihtiyacının süratle karşılanması lazım...Sovyet Rusya'dan ne kadar fazla enerji alabilirsek, Seydişehir Alüminyum tesisleri de o nispette tam kapasite ile çalışabilecektir" şeklinde dile gelen siyasetlerine dayanıyorlar. Frankfurter Allgemeine gazetesinin dediği gibi, "Moskova, Ankara'yı ekonomik yardım vasıtasıyla kendisine çekiyor". Yeni Çarlar, ekonomik bağımlılığın siyasi bağımlılığa yol açacağını iyi biliyorlar ve bu yüzden bir yandan da "saldırmazlık paktı" gibi siyasi anlaşmaları el altından hakim sınıflara kabul ettirme hazırlığı içindeler. Bütün bu ilişkiler Turan Güneş'in bile hakim sınıfların niteliğini sergileyen "Türk Dış Politikası ABD ve Batı'ya tam bir bağımlılık gösteriyor" şeklinde konuştuğu şartlarda gelişmektedir. Bugün Yeni Çarların "barışçı" sızmasına uygun ekonomik şartlar ve temel mevcuttur. Ama onlar ülkemiz üzerinde hakimiyet kurmak için her yolu deneyeceklerdir. Esasen bir yandan kuvvet gösterisi de yapmaktadırlar. Bugün Rus sosyal emperyalistlerinin sinsi faaliyeti "barış", "dostluk" yaygaraları, Beşinci Kollarının onun ekonomimize yaptığı büyük "yardım"lara ilişkin propagandaları , geniş bir kesimi, özellikle milli burjuvaziyi uyutabilmektedir. Hatta anti-revizyonist saflarda bile Rus sosyal-emperyalizmi tehlikesi yeterince kavranamamıştır. Amerikan emperyalizminin işbirlikçilerinin ABD ile bozulan ilişkileri tekrar düzeltmek için giriştikleri çabalara en geniş halk kesimleri tepki gösterebilmektedir. Bu çabaları devrimciler de hemen tespit ve teşhir ediyorlar. Ama Yeni Çarların bugünkü siyasi etkilerinin zayıflığı, bugünden gelişme yönü besbelli olan ve giderek artan olgulara gerçek değerini vermeyi engelleyebiliyor. Şüphesiz ki, bundaki temel faktör Rus sosyal-emperyalistlerinin kendine has özelliklerini ve saldırı mevziinde oluşunu kavrayamamaktan geliyor. Bunun içindir ki, Yeni Çarlar ekonomimizin can damarlarına el atmasa, sanki kimsenin sesi çıkmayacak.

Bugün Halkın Sesi oportünizmi, ABD'nin ekonomik ve siyasi varlığına karşı mücadeleyi geçiştirerek, Yeni Çarların yarınki bir işgal tehdidine karşı mücadele görevleri belirliyor. Onların gerçekleri reddeden bu siyaseti karşısında proleter devrimcilerin görevi, Yeni Çarlara karşı mücadeleyi küçümseme değildir. Aksine, Yeni Çarların bugünkü yayılmasının somuttaki durumuna uygun bir mücadele görevini yükler. Sorun, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine . devrimci proletarya mı önderlik edecek, reformcu burjuvazi mi sorunudur. Reformcu burjuvazinin yolu halkı devrime götürmez.

O halde, Rus sosyal emperyalizmine karşı uyanıklığımızı daha da artıralım ve mücadelemizi şiddetlendirelim. Baş düşmanlarımız ABD ve Rus sosyal emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadelede halkımızı seferber etme görevine daha güçlü sarılalım. Ancak işçi sınıfı önderliğinde yığınların gücüdür ki, Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal emperyalizmine karşı ülkemizin bağımsızlığına kavuşmasını, Rus sosyal emperyalizminin saldırı tehdidine karşı durmayı mümkün kılar.

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE - SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ - SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: SERHAT YILDIR - YÖNETİM YERİ: ÇATALÇEŞME SOKAK 4/23 CAĞALOĞLU-İSTANBUL - ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 SİRKECİ-İSTANBUL - ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 200 TL.,6 AYLIK 100 TL., YURTDIŞI YILLIK 400 TL., 6 AYLIK 200 TL. - ÖDEMELER İÇİN POSTAÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547 - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET.

1978 yılı proleter devrimci

Baş.ta.sa.1 de

reviyle karşı karşıyadır. Devrimci proletaryanın bağımsız siyasi platformu, "sol" ve sağ hatalardan arınılarak, ve baş düşmanları tecrit etme ve halkın bağımsız güçlerini yaratma merkezi görevine bağlı olarak mücadelenin her alanında somut durumun ve güçlerin ayrıntılı bir tahliyle özgül siyasetler ve örgütlenmeler oluşturularak, inşa edilebilir. Bunun için uluslararası proletaryanın, ülkemiz proletaryasının tarihi tecrübesi ve bugünkü mücadele tecrübesi gözden geçirilmeli, sistemli, uzun vadeli bir siyasi mücadele geliştirilmelidir.

Tüm bozguncu ve bölücü çabalara rağmen, proleter devrimcilerde ve özellikle halk kitlelerinde birlik isteği gelişmektedir. 1978 yılında proleter devrimci hareket, proletarya partisinin inşası yolunda belirleyici adımlar atma, ve halk düşmanı güçlerin gittikçe tecrit olduğu ve bölündüğü günümüzde milyonlarca halkı tek bir cephede birleştirme göreviyle karşı karşıyadır. Birlik mücadeleyle olur. Proletarya partisinin inşası ilkeli ve birleştirici bir ideolojik mücadeleden geçmektedir. Öte yandan halkın birlik isteği, mücadelenin bağrında yeni örgütlenmeler yaratmaktadır. Tüm bu tecrübe değerlendirilmeli, yurtsever anti-faşist halk cephesinin inşası yolunda adımlar atılmalıdır.

Durum halk için mükemmeldir. Bugünkü durumun daha da mükemmel hale gelmesi proleter devrimci hareketin elindedir. Bunun için;

1978 yılı, Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesine sarılarak, revizyonizme, ortayolculuğa ve oportünizme karşı mücadelede ve proleter devrimci hareketin ideolojik-siyasi inşasının derinleşmesinde bir atılım yılı olsun.

1978 yılı, her alanda halkın mücadelesini kucaklayan devrimci proletaryanın bağımsız siyasi platformunu inşa etmede bir atılım yılı olsun.

1978 yılı, proletarya partisini inşada ve milyonlarca halkı tek bir cephede birleştirmede bir atılım yılı olsun.

B. Almanya

Halkın Yolu aracılığıyla Fakir Baykurt'a açık mektup

Doğu Berlin'de neler vardır

Kasım ayı içinde Batı Berlin'i görmek; işçi, öğretmen ve öğrencilerle irtibat kurmak, buradaki yaşamı incelemek için geldiniz. Gelişiniz beni de çok sevindirdi. Sizin halkla irtibat kuracağınızı düşünerek memnundum. Fakat buradaki gerçekler,yani gördüklerimiz ve işittiklerimiz beni olduğu kadar daha birçok devrimciyi de üzdü.

Batı ile doğu arasına çekilen duvarı gördünüz!!!

Bu duvar aileleri biribirinden ayırmıştır. Bunun da sorumluları lafta sosyalist, fakat yaptıklarıyla faşist olan Kruşçev ve Ulbrucht dönekleridir. Batı Berlin'de 3,5 sosyal-faşist tarafından öyle bir ablukaya alındınız ki, belki siz de farkında değildiniz. Hatta halkla ilişki kurduğunuzu da zannetmiş olabilirsiniz. Eğer böyle bir görüşte iseniz gerçekten yanılıyorsunuz. Zira sosyal faşist öğretmen, öğrencilerden başka kimse ile konuşamadınız,hatta sizin ilişki kurmanız bilinçli olarak engellendi.

Sizi Doğu Berlin'e götürdüler. Size istedikleri düzeni gösterdiler. 1976'da biten, korkunç masrafa malolan, son derece lüks döşeli PALAST'ı gösterdiler. Bu sarayı görünce biz devrimciler az daha küçük dilimizi yutuyorduk.

Siz de bu ahım-şahım sarayı görünce ilk sorunuz "neden gerekli idi, bir sosyalist ülkede böyle bir palast (saray) gerekli - dir? " olmuş.

Bunları, sizi oraya götüren sosyal-faşistin gülerek anlatmasından öğrendik. Size orayı gezdiren "muhafızlar" bu soruyu "maocu" olarak görmüşler. Şimdi orada "maocu" diyerek polise teslim etmedikleri için sevinin.

Doğu Berlin'de neler vardı

Çeşit çeşit diskotekler ve bar lar! Buralara giriş ücretli ve kartla mümkündür. Kartları da gişelerden almanızın ihtimali % 10' dur. Çoğunlukla kartlar önceden tedarik edilir. Eğer kravatınız ve ütülü elbiseniz yoksa içeriye giremezsiniz. Bazılarına yabancıları da sokmazlar. Eğer rüşvet vermeyi kendinize yakıştırırsanız her yere girmek mümkündür. Umarım ki sizi böyl bir yere götürme cesaretini gösteremediler!!

Doğu Berlin'de en lüks mağazaları da gördünüz veya gezdiniz mi? Öyle lüks şeyler görürsünüz ki, o eşyanın fiyatı bir işçinin aylık maaşının en az yarısıdır. Bir de yalnız yabancı parayla(Dolar, Batı Markı vs.) alışveriş yapabileceğiniz dükkanlar vardır. Bu dükkanlardan işçiler mi yoksa, parti üyeleri mi alışveriş yapabilir? Bir işçi Dolar'ı veya Mark'ı nereden bulabilir? Bu şekilde alışverişi sağlayan çeteler vardır. Bir tuvalete bile girseniz oradaki çalışan size "para mı değiştireceksiniz?" diye sorar.

Sizi Doğu Berlin'deki bir göle götürerek, parti mensuplarının, bürokratların ve T"K"P hainlerinin oturdukları villaları veya yatları gösterdiler mi? İşte budur onların istedikleri sosya - lizm!

Doğu'da, karaborsada para değişimi, rüşvet, batı müziği hayranlığı, seks hastalığı sokaklarda artan alkolikler ve yozlaşmakta olan bir gençlik görürsünüz. Her köşe başında şüpheli gözlerle çevreyi takip edenleri görürsünüz. Hatta ve hatta, Doğu'daki Rus polisi kendisine sadık kalacak işçi ve öğrenci avlarlar.Böyle cazip tekliflerle karşılaşan en az 10-20 kişiyi Batı'da bulursunuz. Ama onlar Batı'yı da beğenmezler ve iki ülke arasında hiç bir fark olmadığını görmüşlerdir.

Sayın Fakir Baykurt,

Doğu Berlin'i görmek istediğim bir günde, sınırda karşılaştığım ilginç bir olayı size yazmayı uygun görüyorum. Pasaport kuyruğunda bekleyen birkaç Amerikan turisti ve 5-10 Türkiyeli işçi vardı. Orada lisan bilmeyen bir işçiye öyle bir muamele yaptılar ki , isyan ettim ve sinirlerime hakim olamayarak küfrettim. O gün beni 24 saat nezarette tuttular. Gene lisan bilmeyen Amerikalılara ne yaptılar? Onlarla İngilizce konuştular, sınır kapısına kadar götürdüler. "İyi seyahatler, umarız memnun kalırsınız" gibi minnettar kelimeler sarfettiler. Fakat bir işçi geçerken, polisin işçiyi saçından ayak tırnaklarına kadar kontrol ederek, bir kaçakçı muamelesi yaptığını görseniz umarım ki içeriye girmek istemezsiniz.

Ben de bir zamanlar Doğu'yu sosyalist görürdüm, şimdi ise gerçekleri çok daha iyi gördüm ve buna da memnunum.

Ben öyle bir düzen istemiyorum gerçek bir işçi-köylü iktidarı istiyorum.

Doğu'daki düzeni bilinçli savunanlara karşı da amansız ideolojik mücadele yürütüyorum. Umarım siz de gerçekleri göreceksiniz belki de gördünüz.

YAŞASIN EMPERYALİZME VE SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI HALKIMIZIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDAKİ MÜCADELESİ !

YABANCILARA UYGULANAN TAŞINMA YASAĞI KALDIRILSIN !

KAHROLSUN GERİCİ YABANCILAR KANUNU !

ÇOCUKLARIMIZA ANADİLDE EĞİTİM İSTİYORUZ!

15.Aralık.1977
BATI BERLİN'DE HALKIN YOLU
SEMPATİZANI BİR ÖĞRETMEN



DÜNYA BOĞAZLARI İÇİN SOVYET REKABETİ

Sovyetler dünya hegemonyası kurmak için vahşi bir istekle denizler üzerinde hakimiyet için ABD ile rekabete girişmiştir. Bu mücadelenin esas yönü de boğazları denetim altına almak için girişilen dünya çapında çabadır.

AVRUPA

Stratejik olarak Avrupa Sovyetlerin dünya hakimiyeti çekişmesinin odak noktasıdır. Sovyetlerin boğazları ele geçirmek için çırpınmalarının esas amacı, Karadeniz, Kuzey Denizi ve Baltık filolarını ve Akdeniz'deki filosunun Kuzey Avrupa sularından Kuzey Atlantik denizine ve Karadeniz'den Akdeniz'e ve Atlantiğe rahatça geçişini emniyet altına almak,böylece Batı Avrupa'yı bir kıskaç hareketiyle çevirmektir.

Sovyet devriyeleri özellikle Danimarka'nın kuzey kıyı sularında, Baltık ile Kuzey Denizi ve Atlantik ile Oresund ve Büyük-Küçük Kuşaklar ile Kattegat arasındaki geçitleri denetlemek için özel olarak yerleştirilmiştir. Moskova'nın savaş gemileri ve askeri uçakları durmadan Danimarka sularını ve semalarını ihlal ederken, casus gemileri de sık sık Danimarka sahillerini gözetliyor. Sık sık deniz piyadeleri Baltık çıkışını hedef göstererek manevra yapıyorlar. Çok sayıda uçak desteğinde Danimarka kıyılarından sadece birkaç saatlik uzaklıkta çıkartma egzersizleri yapıyorlar.

1975 Nisan'ında geniş çapta Sovyet "Okyanus 1975" tatbikatı yapıldı. İlk kez Baltık filosu Danimarka yakınındaki boğazı geçerek, Atlantik'te seyreden Kuzey filosu desteğinde Azor civarındaki Akdeniz donanmasıyla birleşti.

Güney kanatta Moskova, Karadeniz filosunu Akdeniz'e doğudan indirerek Avrupa'nın kalbini tehdit etmek için Marmara ve Çanakkale boğazları için bir rekabete girişmiştir.

60'ların başlarında her yıl 30'dan fazla savaş gemisi bu boğazlardan geçiyordu. Şimdi ise bu sayı yılda 430'a ulaşmıştır.Geçen yıl füze taşıyan krüvazör Ochakov Sovyet Genel Kurmay Başkanı Kulikov da içinde olduğu halde Ege'ye geçti. Yine ilk kez bir Sovyet uçak gemisi olan Kiev Karadeniz'den Akdeniz'e ve Atlantiğe açıldı.

Cebelitarık boğazı Akdeniz' in Atlantiğe girişini kontrol eder. Bu stratejik noktaya çoktandır aç gözlerini dikmiş olan Moskova, normal zamanlarda 50'den fazla gemiden oluşan, fakat gücünün zirvesine ulaştığında 90 gemiyi aşan Akdeniz filosunu devamlı olarak takviye etmektedir.Portekiz'i nüfuz alanına katma amacıyla ülkedeki Moskova yanlısı güçlere silahlı bir ayaklanmaya girişmeleri için mali destek sağladı. Bu plan suya düştüğünde Franko'nun ölümünden sonra kritik bir noktaya gelen değişken politik durumundan yararlanarak ülkeye sızma çabalarını hızlandırdı ve ABD nüfuzunu silmeye çalıştı. Bu manevraların tümü Cebelitarık boğazını kontrol edebilme planları ile sıkı sıkıya bağlıdır.

HİNT OKYANUSU

Hint Okyanusu'ndaki Sovyet-ABD rekabeti Avrupa için çekişmenin bir parçasıdır. ...llarda Moskova Kızıl Deniz ...şını denetleyebilmek için ...endep boğazı üzerinde reka... kızıştırdı. Amaç, bu ülkenin ... Körfezinden (Arap Körfezi) başlayıp Kızıl Deniz ve Süveyş Kanalı yoluyla Batı Avrupa'ya uzanan "petrol yolu" nu tehdit etmek ve hatta kesmek için Karadeniz ve Akdeniz filosunu Pasifik-Hint Okyanusu filosuyla bağlamaktır. Öğrenildiğine göre Hint Okyanusu donanmasının beşte dördü Aden Körfezi civarında dolaşıyor.

Moskova, gözlerini Hint Okyanusu doğu ucundaki Malakka Boğazına da dikmiş durumdadır. "Açık denizlerde serbestçe dolaşma" ilkesini ileri sürerek aslında kıyı devletlerin egemenlik haklarını çiğneyip boğazları "uluslararasılaştırmak" ve giderek kontrol altına almak için çalışıyor. Moskova'nın savaş gemileri sahil devletlerini yıldırmak için boğazlardan sık sık geçip gövde gösterisi yapmaktadır.

PASİFİK:

Moskova, Pasifik ve Japon Denizinde Soya, Zugaru ve Zuşima olmak üzere üç çıkışı da kontrol altına almak için didinmektedir.

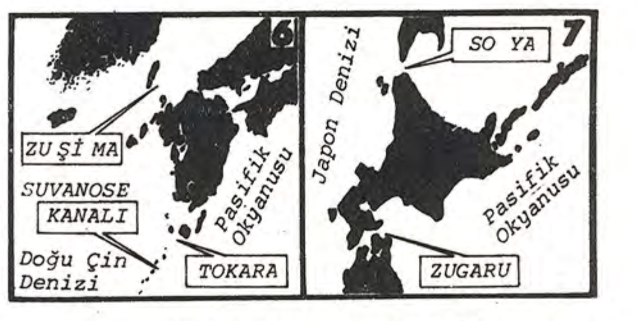
Mayın tarayıcıları, casus gemileri, tankerler ve hatta füze taşıyan destroyerleri Japonya'nın şiddetli protestolarını hiçe sayarak mekik dokuyorlar. Son yıllarda her sene üç-dört yüz kadar Sovyet teknesi bu boğazlardan geçmekte. Bir yandan da Moskova Japonya'ya ait 4 kuzey adasını (Kunaşiri, Etorofu, Habomay ve Sikotan) işgalini sürdürmeye çalışıyor ve bu adaları Soya Boğazının denetimı için basamak olarak kullanıyo . Buna ek olarak Sovyet tekneleri tatbikatları sonrasında yalnız Zuşima Boğazı değil, Japonya'nın güney ucundaki Suvanose kanalından ve Tokara boğazından da savaş düzeninde geçmektedir.

Sovyetlerin boğazları kontrol altına alma çabaları diğer süper devlet tarafından şiddetle tepki görüyor. Buna karşılık ABD, kuvvetlerini Sovyet teşebbüslerini bloke etmek üzere yeniden düzenlemektedir

Geçmişte boğazları denetleme çabaları çoğu kez emperyalist güçlerin savaş hazırlıklarının bir parçası idi. Bugün de boğazların denetimi için kızgın Sovyet - ABD rekabeti ve denizlerdeki boy ölçüşmeleri onların hızlanan savaş hazırlıklarında önemli adımlardır.

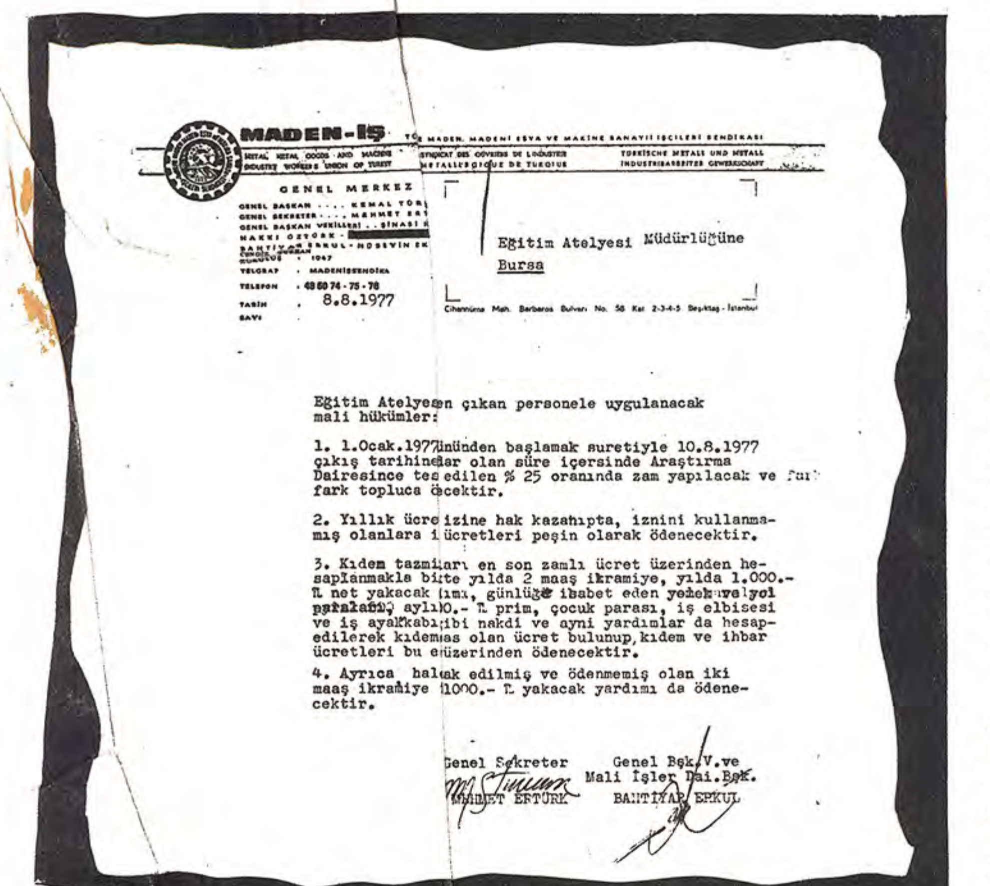
(PEKING REVIEW'dan çevrilmiştir)







MADEN-İŞ YÖNETİCİLERİNİN SAHTE SOSYALİZMİ



MADEN-İŞ TÜRKİYE MADEN, MADENİ EŞYA VE MAKİNE SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

GENEL MERKEZ

TARİH . 8.8.1977

Eğitim Atelyesi Müdürlüğüne
Bursa

Eğitim Atelyesin çıkan personele uygulanacak mali hükümler:

1. 1.Ocak.1977 tarihinden başlamak suretiyle 10.8.1977 çıkış tarihine kadar olan süre içersinde Araştırma Dairesince tesbit edilen % 25 oranında zam yapılacak ve bu fark topluca ödenecektir.

2. Yıllık ücretli izine hak kazanıp ta, iznini kullanmamış olanlara izin ücretleri peşin olarak ödenecektir.

3. Kıdem tazminatı en son zamlı ücret üzerinden hesaplanmakla birlikte yılda 2 maaş ikramiye, yılda 1.000.- TL net yakacak yardımı, günlüğe isabet eden yemek ve yol parası, aylık ...0.- TL prim, çocuk parası, iş elbisesi ve iş ayakkabısı gibi nakdi ve ayni yardımlar da hesaba edilerek kıdeme esas olan ücret bulunup, kıdem ve ihbar ücretleri bu ücret üzerinden ödenecektir.

4. Ayrıca haketmiş edilmiş ve ödenmemiş olan iki maaş ikramiye 1000.- TL yakacak yardımı da ödenecektir.

Genel Sekreter
MEHMET ERTÜRK

Genel Bşk.V.ve Mali İşler Dai.Bşk.
BAHTİYAR ERKUL

Eğitim atelyesi(Bursa) eskiden Çağdaş Metal-İş'indi.Çağdaş Metal-İş'in DİSK'e katılmasıyla,Maden İş buranın yeni sahibi oldu.Atelyenin amacı işten atılan işçiler burada çalıştırıp, eğitmekti. Fakat atelye kar amacı için çalıştırıldı ve patron Maden-İş ile üretim yapan işçiler arasında mücadele başladı.

Eğitim atelyesinde yaklaşık 60 işçi çalışıyordu. Bu atelye çelik dolaplar imal etmekteydi.Atelyede esas olarak işten atılmış işçiler çalışıyordu. İşten atılan işçiler, o güne kadar devrimci bildikleri Maden-İş sendikası için mücadele eden militan işçilerdi. Ayriyeten bir de Çağdaş Metal-İş zamanından kalma gerici düşüncelerden kurtulamamış işçiler de vardı ve bunlar 15 kişi kadardılar.

Burada çalışan işçilerin büyük bir çoğunluğu 7,5 lira asgari ücretle çalıştırılıyorlardı ve ayriyeten 600 lira sosyal yardım veriliyordu. Bir işçi ortalama 1800 lira bir para ile geçimini sürdürüyordu. 600 lira sosyal yardım işçi istirahata çıkarsa ödenmiyordu.

1977 Ocak'ından itibaren sosyal yardım verilmedi.Sendika ağaları bugün-yarın diyerek, işçiyi oyalıyorlardı, Ocak'tan sonraki aylarda işçiler toplantılar düzenlemeye ve sorunlarını tartışmaya başladılar. Bu toplantıların sonunda taleplerini bir listede toplayarak, aralarından seçtikleri temsilcileri Genel Merkeze yolladılar. Bu listede, ücretlerin artırılması, ikramiye, odun parası, izin harçlığı gibi sosyal yardımlar, çalışma saatlerinin 45 saate indirilmesi ve fabrika için de eğitim seminerleri düzenlenmesi yer alıyordu Fakat bunlar sendika ağalarının hiç işine gelmiyen şeylerdi. Bunları kabul edemezlerdi ve etmediler. Kabul etmeyişlerinin sebeplerini ise "çok iyi" buluyorlardı. Bu ağalar,"Fabrika zarar ediyor, onun için bunları veremem, orada eğitim görevi yapacak adamım yok" vs. diyordu.

Ancak bir patron böyle konuşabilir. İşte ağalar, sözde sosyalist özde ise bir faşistten farklı olmayan kişiliklerini ortaya koyuyorlardı. Haklı taleplerini kabul edecek bir sosyalisti DİSK'te aylarca boşuna arayan ve sonunda bulamayıp umudu kırılan işçiler, yavaş yavaş uyanmaya başlıyorlardı. Daha önce bu sendika için mücadele veren işçiler, şimdi yönetimin burjuvalardan farklı olmayan kimselerin elinde olduğunu görüyordu.

Sendika ağaları işçilerin isteklerinde diretmelerinden ve uyanışlarından çok tedirgin olmuştu ve şunu düşünmüşlerdi: Orada bu işi kimler yapıyorsa işten çıkarmak lazımdı ve ilk etapta 9 kişilik bir liste hazırlandı. İlk gün 3 kişi çıkarıldı. Fakat işçiler tek vücut halinde hareket ederek, bu faşist uygulamaya tepki gösterdiler. Sosyal-faşist sendika ağaları hiç tahmin edemedikleri tepki karşısında gerilediler.Ağaların en çok korktukları şey, işyerinde yapılacak bir direnişti. Çünkü bu direniş onları güçlü bir şekilde teşhir edecekti, koltukları daha hızlı sallanacaktı. İşçilerin çoğu, "ağaların işçilikle ilgisi olmayan kişiler olduğunu, burjuvaziyle ayrılan yanlarının olmadığını" söylüyorlardı. Fakat devrimci bir önderlik olmamasından dolayı, diğer revizyonist görüşlerden etkilenen kişiler,burada yapılacak bir direnişin burjuvaziye yarıyacağını düşünerek,direnişi engellediler. Bazı işçiler kendiliğinden fabrikadan ayrıldılar. 50 kadar işçi kaldı.

İşçiler toplantılara devam ediyorlardı ve üretimi düşürmeye başlamışlardı. Sendika üst yönetimini eleştirici konuşmalar yapılıyor ve "Kahrolsun Sendika Ağaları" sloganı atılıyordu. Atelyeye müdür tayin edilen sosyal-faşist Bahtiyar Erkul, işçilerin karşısına çıkacak yüzü kalmadığı için kaçıyordu.

Sonunda sendika ağaları,fabrikayı kapatma kararı aldıklarını belirttiler ve ilk etapta 35 kişi çıkarılmasını kararlaştırdılar. İşten çıkartılan işçilere Ocak ayından başlamak üzere % 25 üzerinden zam verildi. Yılda 2 maaş ikramiye getirildi. 1000 lira yakacak yardımı verileceği söylendi. Ama işçiler bunu az bularak direndiler ve 5 temsilciyi Merkeze gönderdiler. Mehmet Ertürk yine yalan söyledi, ücretleri artıracağını bildirdi. Yapılan ödemeler aynen uygulandı.(Fotokopisini gönderiyoruz)

8. ayda 35 kişi işten çıkarıldı ve atelyede sadece gerici düşüncelerin etkisinde kalan (AP ve MSP'li) 15 kadar işçi kaldı.

İşte size, DİSK'in ve özellikle Maden-İş'in tepesine çöreklenmiş Rus uşağı sosyal-faşistlerin küçük bir "sosyalizm" örneği.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI !

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

NE AMERİKA NE RUSYA / KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !

YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

BURSA'DAN
HALKIN YOLU TARAFTARI
DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

MESS'e karşı grevler ve bu grevlere karşı tavrımız

Emperyalistlerin uzantıları hakim sınıflar içine düştükleri ekonomik, siyasi buhranlardan kurtulmak için attıkları her adımda, bataklığa biraz daha gömülüyorlar. Emekçi halkın hakim sınıflara karşı mücadelesi her gün daha da yükselmektedir. 1977 Türkiyesi emekçi kitlelerle, hakim sınıflar arasındaki çelişmeyi doruğuna çıkaran yıl oldu. 1 Mayıs eylemleri, MESS'e karşı grevler, 1 Mayıs Mahallesi eylemleri, bu çelişkinin şiddetinin göstergeleridir. MESS, faşist diktatörlüğün bir parçasıdır ve esas olarak MESS'in tavrı, faşist diktatörlüğün emekçi halk üzerindeki baskısıdır.Faşist diktatörlük, halkı her gün biraz daha açlıkla, yoksullukla, sefaletle, ölümle başbaşa bırakmakta. Gelişen sınıf mücadelesi karşısında paniğe kapılan faşistler ve sosyal-faşistler, şu noktada birleştiler. Bu kabaran sınıf mücadelesini nasıl durduracağız.

Maden işkolunda 1977 Ocak'ında başlayan toplu sözleşme görüşmelerinden bir sonuç alınamamış ve 10.500 işçiyi kapsayan grev,31 Mayıs'ta başlamıştır. Grevin 31 Mayıs'ta başlaması tesadüf değildir. Çünkü, 5 gün sonra genel seçimler olacaktır. Mesele ona hizmet etme, işçi sınıfının demokratik eylemini CHP'nin kuyruğuna takmaktır. Ve esas olarak da,grev uzun vadeli düşünülmemişti. Çünkü seçimlerden CHP hükümet olarak çıkacak ve grevleri uzlaştıracaktı. Hesap böyleydi.

MESS'in grup sözleşmesi imzalama talebine karşı çıkan Maden-İş sendikası grevin ilk günlerinde canlılığı sürdürdü. Daha sonra seçimlerden CHP hükümet olarak çıkamayınca işler karıştı. Sosyal faşistlerin hesapları çarşıya uymadı ve grevler için yeni bir dönem açıldı. Sosyal-faşistler grev komitelerini kendilerine yakın kimselerden oluşturup, bunları da kendi denetimleri altında kukla gibi yönetiyorlar. Grevin ilk günlerindeki canlılık gitgide kaybolmaya başlamış ve potansiyel gevşemişti. Grevlere 15-20 kişi gelmeye başlamıştı. Grevler İGD'li beslemelerin vuvaları haline getirilmiş, devrimcilerin grevlere girmeleri engellenmiş, halkın yardımları grevci işçilere ulaşamaz hale gelmiştir. İşte bunların nedenleri: Sosyal-faşist sendika yöneticileri!.. Çünkü bunlar grev değil, kahvehaneler açmışlardı. Grevlere katılan işçilere hiç bir şey öğretilmiyor ve öğrenmeleri için de engel olunuyor. Grevler mücadele okulu olmaktan çıkıp tekkeler haline gelmiştir. Hatta grevler giden işçilerin getirdikleri "grevler işçi sınıfının mücadele yollarından biridir; ama tek yol değildir" sloganını reddedenler bu grevleri yönlendirenler, devrimci mücadeleyi sürdürenlerdir , diye ortaya çıkmaktadırlar. Fakat onların yüzlerindeki maskeler her gün biraz daha düşmekte altındaki Sovyet sosyal-emperyalistlerinin iğrenç yüzleri gözükmektedir.

Bizler sosyal-faşistleri iyi tanımalıyız. Onların işçileri, emekçileri devrimci bir düşünceyle donatma ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele etme diye bir sorunları yok. Ve onlar, işçilerin bir arada bulunmalarına karşı çıkmakta ve işçilerden korktukları için, onları ekonomik olarak da zor durumda bırakarak, işçileri, sadece ekonomik mücadelenin dar sınırları içinde tutmaktadırlar.Bu durum sosyal-faşistlerin işine gelmekte ve onların istedikleri gibi at koşturmalarına hizmet etmektedir.İşçilerin başka işlerde çalışmaları sosyal-faşist sendika yöneticilerinin de işine yaramakta. Çünkü döndürdükleri dolapları, entrikaları gizleyebiliyorlardı.Hatta işçilerin dışarda çalışmalarını teşvik de ederek, sosyal-faşistlerin sermayeye ve sosyal-emperyalistlere hizmet ettiğini bir kere daha gösterdiler. Sosyal-faşistler, kendilerinin içine düştükleri koltuk kavgası için de, işçilere;"Bu sizi ilgilendirmez, bu bizim meselemizdir" diyorlar. Bunun, sendikanın kendilerinin olduğu, buna işçilerin hakkı olmadığı anlamına geleceği açıktır.Sosyal-faşistlerin MESS grevindeki tutumları,onların kimlere karşı, kimlerin yanında olduklarını apaçık ortaya koymuştur. Sosyal-faşist DİSK yöneticileri ve Maden-İş yöneticileri, efendileri sosyal-emperyalistlerin yanında yerlerini almışlardır. Bunun en açık örneği, grevlere yapılan yardımların işçilere değil de, besleme sosyal-faşist İGD'lilere gittiğinin kendi ağızlarından itiraf edilmesidir.

Biz devrimciler ve yurtseverler olarak şunu açık olarak -grevlere karşı ilgisizliği- söylemeliyiz. Bu,devrimci hareketin affedilemeyecek bir hatasıdır. Biz bunların açıkça özeleştirisini yapmalı ve bundan sonra grevleri okul haline getirmeliyiz. Ve devrimci grevleri yaratmalıyız. Grev komitelerini devrimci işçilerden oluşturmalıyız. Grevleri canlı bir hale getirmeliyiz. Grevlerdeki anti-demokratik uygulamaları yıkarak, grevleri Devrimci Demokratik Halk İktidarı mücadelesinin bir parçası haline getirmeliyiz.

İSTANBUL'DAN BİR DEVRİMCİ